

RÅDETS DIREKTIV

af 26. maj 1986

om bagtil monterede styrsikre førerværn på smalsporede landbrugs- og skovbrugs-
hjultraktorer

(86/298/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 74/150/EØF af 4. marts 1974 vedrørende tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, indeholder bestemmelser om, at fremgangsmåden ved EØF-godkendelse for hver af de enkelte konstruktionselementer og specifikation for traktoren vil blive fastlagt gennem særdirektiver; bestemmelserne vedrørende beskyttelsesanordninger ved væltning samt hvorledes de skal fastgøres på traktoren er fastlagt ved direktiv 77/536/EØF ⁽⁵⁾ og 79/622/EØF ⁽⁶⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse; disse to direktiver, hvoraf det ene vedrører dynamisk afprøvning og det andet statisk afprøvning — valget overlades i øjeblikket til fabrikanten — gælder for standardtraktorer, dvs. traktorer med en fri højde på højst 1 000 mm og en fast eller indstillelig sporvidde af de drivende aksler på 1 150 mm eller derover og en masse mellem 1,5 og 4,5 tons for traktorer, som omtales i direktivet vedrørende dynamisk afprøvning, og 800 kg eller derover for traktorer, som omtales i direktivet vedrørende statisk afprøvning;

de traktorer, som omhandles i dette direktiv, har en fri højde på højst 600 mm, en mindste sporvidde for de to aksler på under 1 150 mm og en masse over 600 kg; anordninger til beskyttelse i tilfælde af væltning for disse traktorer, som anvendes til særlige formål, kan underkastes særlige bestemmelser eller alternative bestemmelser til dem, som er indeholdt i direktiv 77/536/EØF og 79/622/EØF;

de tekniske forskrifter, som smalsporede traktorer i henhold til nationale lovgivninger skal opfylde, omfatter blandt andet førerværn og disses fastgørelse på traktoren; disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er derfor nødvendigt, at samtlige medlemsstater vedtager ensartede forskrifter enten som tillæg til eller i stedet for deres nugældende bestemmelser, særlig med henblik på for hver af disse traktortyper at kunne indføre fremgangsmåden for EØF-standardtypegodkendelse i henhold til direktiv 74/150/EØF;

de førerværn, der er omfattet af dette direktiv, er bagtil monterede beskyttelsesbøjler samt førerhuse, hvis frie områdes øverste punkt befinder sig over 900 mm over sædets referencepunkt, idet dette frie område er tilstrækkelig stort til at beskytte føreren; for førerværn med to opstalter anbragt foran føreren vil der blive fastsat bestemmelser i et andet særdirektiv;

ved en harmoniseret fremgangsmåde for komponenttypegodkendelse af førerværn og disses fastgørelse på traktoren sættes den enkelte medlemsstat i stand til at konstatere, om de fælles bestemmelser for fremstilling og afprøvning er overholdt, og til at underrette de andre medlemsstater herom ved at sende dem kopier af den typegodkendelsesattest, der udstedes for hver type førerværn og dets fastgørelse på traktoren; anbringelse af et EØF-typegodkendelsesmærke på alle førerværn, der er fremstillet i overensstemmelse med den godkendte type, overflødiggør en teknisk kontrol med disse førerværn i de andre medlemsstater; fælles forskrifter vedrørende andre dele i og specifikationer for førerværn, bl.a. vedrørende sikring imod at traktoren ruller videre, dersom den vælter, og beskyttelse af passagerer, vil blive udstedt på et senere tidspunkt;

de harmoniserede forskrifter tilsigter primært, at sikkerheden under kørsel på vej og under arbejde øges i hele Fællesskabets område; det er af denne grund nødvendigt at indføre krav om, at traktorer, som er omfattet af dette direktiv, skal være forsynet med førerværn;

den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende disse traktorer omfatter gensidig anerkendelse af den kontrol, som hver af dem udfører på grundlag af fælles forskrifter —

⁽¹⁾ EFT nr. C 123 af 9. 5. 1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 307 af 14. 11. 1983, s. 103.

⁽³⁾ EFT nr. C 286 af 24. 10. 1983, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 84 af 28. 3. 1974, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 220 af 29. 8. 1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 179 af 17. 7. 1979, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på traktorer, som er defineret i artikel 1 i direktiv 74/150/EØF, og som har følgende kendetegn:

- frihøjde på højst 600 mm målt ved det laveste punkt på for- eller bagakslerne, differentiale medregnet;
- fast eller indstillelig mindste sporvidde af den ene af de to aksler på mindre end 1 150 mm; bredden ved yderkanten af dækkene på den anden aksel må i intet tilfælde være større end bredden ved yderkanten af dækkene på den aksel, hvis mindste sporvidde er mindre end 1 150 mm;
- masse på over 600 kg, svarende til traktorens egenvægt i henhold til punkt 2.4 i bilag I til direktiv 74/150/EØF, inklusive førerværn monteret i overensstemmelse med nærværende direktiv og med traktoren monteret med de største dæk, fabrikanten anbefaler.

Artikel 2

1. Den enkelte medlemsstat meddeler EØF-komponenttypegodkendelse til enhver type førerværn og deres fastgørelse på traktoren, der er i overensstemmelse med konstruktions- og afprøvningsforskrifterne i bilag I til IV.

2. En medlemsstat, der har meddelt EØF-komponenttypegodkendelse, træffer, om fornødent i samarbejde med de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, de nødvendige foranstaltninger til i påkrævet omfang at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type. Kontrollen udøves ved stikprøver.

Artikel 3

Medlemsstaterne tildeler fabrikanten af en traktor eller af et førerværn eller deres befuldmægtigede et EØF-typegodkendelsesmærke vist i bilag VI for hver type førerværn og dele til fastgørelse heraf på traktoren, som de typegodkender i medfør af artikel 2.

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at hindre, at der anvendes godkendelsesmærker, der kan medføre forveksling af førerværn af en type, for hvilken der er meddelt komponenttypegodkendelse i henhold til artikel 2, og andre anordninger.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde markedsføring af førerværn samt dele til fastgørelse heraf på de traktorer, de

pågældende førerværn er bestemt for, under henvisning til deres konstruktive udformning, når disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke.

2. En medlemsstat kan dog forbyde markedsføring af førerværn, der er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, men som systematisk afviger fra den godkendte type.

Den pågældende medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og begrundet samtidig sin beslutning.

Artikel 5

De kompetente myndigheder i den enkelte medlemsstat fremsender inden en måned til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater kopier af typegodkendelsesattesterne, hvoraf et eksempel er vist i bilag VII, for hver type førerværn, som de meddeler eller nægter typegodkendelse for.

Artikel 6

1. Konstaterer en medlemsstat, der har meddelt typegodkendelse, at flere med samme EØF-typegodkendelsesmærke forsynede førerværn samt dele til fastgørelse heraf ikke er i overensstemmelse med den type, den har meddelt typegodkendelse for, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionen bringes i overensstemmelse med den godkendte type. De kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater om de trufne foranstaltninger, der eventuelt, såfremt det drejer sig om en alvorlig og gentaget uoverensstemmelse, vil kunne udstrækkes til at omfatte inddragelse af EØF-typegodkendelsen. Disse myndigheder træffer de samme foranstaltninger, når de af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat underrettes om sådan manglende overensstemmelse.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal inden en måned underrette hinanden om inddragelse af en meddelt EØF-typegodkendelse samt om grundene hertil.

Artikel 7

Enhver afgørelse truffet på grundlag af de til gennemførelse af dette direktiv udstedte bestemmelser, hvorved en typegodkendelse for et førerværn nægtes eller inddrages, eller hvorved der udstedes forbud mod salg eller brug, skal nøje begrundes. Sådanne afgørelser skal meddeles de berørte parter med oplysning om de i medlemsstaterne gældende retsmidler og om fristerne for disses anvendelse.

Artikel 8

Medlemsstaterne kan ikke nægte EØF-standardtypegodkendelse eller national godkendelse af en traktor under henvis-

ning til førerværn og deres fastgørelse på traktorer, hvis disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, og hvis de i bilag VIII anførte forskrifter er overholdt.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan ikke nægte eller forbyde salg, registrering, ibrugtagen eller brug af traktorer med henvisning til førerværn og deres fastgørelse på traktoren, dersom disse er forsynet med EØF-typegodkendelsesmærke, og hvis de i bilag VIII anførte forskrifter er overholdt.

Artikel 10

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for inden for traktatens rammer at foreskrive de krav, som de finder nødvendige for at sikre beskyttelse af arbejdstagere ved brug af de pågældende traktorer, for så vidt dette ikke indebærer ændringer af førerværnene i forhold til dette direktivs forskrifter.

Artikel 11

1. I forbindelse med EØF-standardtypegodkendelse skal enhver traktor, som omhandles i artikel 1, være forsynet med førerværn.
2. Er det i stk. 1 nævnte førerværn ikke et førerværn med to opstalter anbragt foran førersædet, skal det opfylde bestemmelserne i bilag I til IV enten dette direktiv eller direktiv 77/536/EØF eller direktiv 79/622/EØF.

Artikel 12

De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i bilagene til dette direktiv til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i direktiv 74/150/EØF.

Artikel 13

Inden for en frist på 18 måneder fra meddelelsen af dette direktiv udsteder Rådet på forslag fra Kommissionen og på grundlag af bestemmelserne i traktaten et direktiv som supplerer nærværende direktiv med bestemmelser om ekstra slagprøver inden for proceduren for dynamisk afprøvning.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 24 måneder efter dets meddelelse ⁽¹⁾. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. maj 1986.

På Rådets vegne
G. BRAKS
Formand

(¹) Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 2. juni 1986.

LISTE DER ANHÄNGE

- ANHANG I: Bedingungen für die Erteilung der EWG-Bauartgenehmigung
- ANHANG II: Bedingungen für die Prüfung der Festigkeit von Schutzvorrichtungen und ihrer Befestigung an der Zugmaschine
- ANHANG III: Prüfverfahren
- A. Dynamische Prüfungen
 - B. Statische Prüfungen
- ANHANG IV: Abbildungen
- ANHANG V: Muster eines Berichts über die EWG-Bauartgenehmigungsprüfung
- ANHANG VI: Kennzeichnung
- ANHANG VII: Muster eines EWG-Bauartgenehmigungsbogens
- ANHANG VIII: Bedingungen für die Erteilung der EWG-Betriebserlaubnis
- ANHANG IX: Muster eines Anhangs zum EWG-Betriebserlaubnisbogen für einen Zugmaschinentyp betreffend die Festigkeit der Schutzvorrichtung und ihrer Befestigung an der Zugmaschine
-

BILAG I

FORSKRIFTER FOR EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSE

1. DEFINITION

- 1.1. Ved førerværn forstås den opbygning på traktoren, hvis væsentlige formål er at afværge eller formindske faren for føreren, dersom traktoren vælter under normalt brug.
- 1.2. Det i punkt 1.1 nævnte førerværn er kendetegnet derved, at det ved de afprøvninger, der er fastsat nedenfor i bilag II og III, sikrer et indvendigt frit område, der er tilstrækkeligt stort til at beskytte føreren.

2. GENERELLE FORSKRIFTER

- 2.1. Ethvert førerværn såvel som dets fastgørelse på traktoren skal være således konstrueret og bygget, at det opfylder det væsentlige formål anført i punkt 1.1.
- 2.2. Dette krav anses for opfyldt, såfremt forskrifterne i bilag II og III er efterkommet.

3. BEGÆRING OM EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSE

- 3.1. Begæring om EØF-komponenttypegodkendelse med hensyn til styrken af et førerværn og dets fastgørelse på traktoren skal indsendes af traktorfabrikanten eller af fabrikanten af førerværnet eller disses befuldmægtigede.
- 3.2. Begæringen skal være ledsaget af nedenstående dokumenter i tre eksemplarer med følgende oplysninger:
- tegning med dimensioner eller med målestok af førerværnet. Denne tegning skal især vise fastgørelsesdelene i enkeltheder,
 - fotografier, såvel fra siden som bagfra, som viser førerværnets fastgørelse i enkeltheder,
 - kortfattet beskrivelse af førerværnet, herunder af konstruktionstypen, og hvorledes det er fastgjort på traktoren, og om nødvendigt enkeltheder vedrørende beklædningen, adgangsforholdene, nødudgang, enkeltheder vedrørende indvendig polstring samt særlige forholdsregler til at undgå, at traktoren ruller videre, og enkeltheder vedrørende opvarmning og ventilation,
 - materialedata og data vedrørende monteringsbeslag eller konsoller og fastgørelsesbolte (se bilag V).
- 3.3. En traktor, der er repræsentativ for den traktortype, for hvilken det førerværn, som søges godkendt, er beregnet, indleveres til den prøveinstitution, som er ansvarlig for typegodkendelsesafprøvningen. Denne traktor skal være udstyret med førerværnet.
- 3.4. Indehaveren af en EØF-typegodkendelse kan begære en udvidelse af denne til at gælde for andre traktortyper. Den kompetente myndighed, som har meddelt den oprindelige typegodkendelse, skal meddele udvidelsen, såfremt det godkendte førerværn og traktortypen (-typerne), for hvilken (hvilke) udvidelse begæres, opfylder følgende krav:
- massen uden ballast, som defineret i punkt 1.4 i bilag II, overstiger ikke den under afprøvningen anvendte referencemasse med mere end 5%,
 - akselafstanden eller inertimomentet i forhold til baghjulsakslen overstiger ikke referenceakselafstanden eller referenceinertimomentet,
 - fastgørelsesmåden og de steder, hvor fastgørelsen til traktoren finder sted, er identiske,
 - alle dele som skærme og motorhjelme, der afstiver førerværnet, har samme styrke og er anbragt samme sted i forhold til førerværnet,
 - sædets og rattets kritiske dimensioner og deres placering i forhold til førerværnet samt placeringen i forhold til førerværnet af punkter, der anses for at være faste, og som benyttes ved kontrollen af, om

det frie område er beskyttet, skal være sådanne, at det frie område fortsat er beskyttet af førerværnet, efter at dette er deformeret som følge af de forskellige afprøvninger.

4. PÅSKRIFTER

- 4.1. Ethvert førerværn, der er i overensstemmelse med den godkendte type, skal have følgende mærkning:
 - 4.1.1. Fabriks- eller varemærke.
 - 4.1.2. EØF-typegodkendelsesmærke, der svarer til modellen i bilag VI.
 - 4.1.3. Førerværnets serienummer.
 - 4.1.4. Traktorfabrikater og -modeller, som førerværnet er beregnet til.
- 4.2. Alle data skal anføres på et lille skilt.
- 4.3. De nævnte påskrifter skal være anbragt således, at de er synlige, letlæselige og ikke kan udslættes.

BILAG II

FORSKRIFTER FOR AFPRØVNING AF FØRERVÆRNETS STYRKE OG STYRKEN AF DETS FASTGØRELSE TIL TRAKTOREN

1. GENERELT

1.1. Afprøvningsens formål

Afprøvnningen har til formål — med brug af særligt udstyr — at simulere de belastninger, som påføres førerværnet, når traktoren vælter. Disse afprøvninger, der er beskrevet i bilag III, gør det muligt at bestemme styrken af førerværnet og af de konsoller, ved hvilke det er fastgjort på traktoren, og af enhver del af traktoren, som overfører prøvningsbelastningen.

1.2. Afprøvningsmetoder

Fabrikanten kan vælge, om han ønsker afprøvnningen udført efter den dynamiske fremgangsmåde (se bilag II-A og III-A) eller efter den statiske fremgangsmåde (se bilag II-B og III-B).

De to fremgangsmåder har samme gyldighed.

1.3. Generelle regler for forberedelsen af afprøvnningen

1.3.1. Førerværnet skal være i overensstemmelse med specifikationerne for serieproduktionen. Det skal være fastgjort i overensstemmelse med den af fabrikanten anbefalede metode til en af de traktorer, hvortil det er konstrueret.

En komplet traktor er ikke nødvendig til styrkeafprøvnningen ved den statiske prøve; dog skal traktorens førerværn og delene, hvorpå det er fastgjort, udgøre en helhed, der i det følgende benævnes montagen.

1.3.2. Under styrkeafprøvnningen skal traktoren være udstyret med alle dele fra serieproduktionen, som kan have indflydelse på styrken af førerværnet, eller som kan være nødvendige for styrkeafprøvnningen.

Komponenter, som kan forårsage fare i det frie område, skal også forefindes, for at det kan undersøges, om kravene i punkt 3.1 og 3.2 er opfyldt.

Alle traktorens og førerværnets dele, herunder dele til beskyttelse mod vind og vejr, skal medleveres eller angives på tegninger.

1.3.3. Under styrkeafprøvnningen fjernes alle aftagelige vinduer, døre, paneler og løse dele, således at de ikke forøger førerværnets styrke.

1.3.4. Sporvidde

Sporvidden indstilles således, at førerværnet så vidt muligt ikke støttes af dækkene under styrkeafprøvnningen. Hvis afprøvnningen foretages efter den statiske fremgangsmåde, kan hjulene fjernes.

1.4. Traktorens referencemasse

Referencemassen m_r , som bruges i formlen (se bilag III-A og III-B) til beregning af pendulklodsens faldhøjde, belastningsenergi og trykkraft, må ikke være mindre end den masse, der er omhandlet i punkt 2.4 i Bilag I til direktiv 74/150/EØF (d. v. s. uden ekstraudstyr, men med kølevæske, smøremidler, brændstof, værktøj og fører) med tillæg af førerværnets vægt og minus 75 kg. Massen af ekstravægt for- eller bagtil, væskefyldning af dækkene, ophængte redskaber eller udstyr eller andet særligt udstyr medregnes ikke.

2. AFPRØVNINGER

2.1. Afprøvningernes rækkefølge

Afprøvningernes rækkefølge er, med forbehold af de ekstra dynamiske og statiske afprøvninger (bilag III-A og bilag III-B) følgende:

2.1.1. Slagprøve (dynamisk prøve) eller belastningsprøve (statisk prøve) bagtil (se punkt 1.1 i bilag III-A og III-B)

2.1.2. Trykprøve bagtil (dynamisk eller statisk prøve) (se punkt 1.4 i bilag III-A og III-B)

2.1.3. Slagprøve (dynamisk prøve) eller belastningsprøve (statisk prøve) fortil (se punkt 1.2 i bilag III-A og III-B)

- 2.1.4. Slagprøve (dynamisk prøve) eller belastningsprøve (statisk prøve) på siden (se punkt 1.3 i bilag III-A og III-B)
- 2.1.5. Trykprøve fortil (dynamisk eller statisk prøve (se punkt 1.5 i bilag III-A og III-B)
- 2.2. **Genrelle krav**
 - 2.2.1. Hvis noget af det materiel, der bruges til at fæstne, går i stykker eller flytter sig under afprøvningen, skal denne gentages.
 - 2.2.2. Der må ikke foretages reparationer eller justeringer af traktor eller førerværn under afprøvningen.
 - 2.2.3. Under afprøvningerne skal traktorens gearkasse være i neutral position og traktoren være ubremset.
 - 2.2.4. Er traktoren udstyret med et affjedringssystem mellem traktorkrop og hjul, skal dette system blokeres under afprøvningen.
 - 2.2.5. Den første slagprøve bagtil (ved dynamisk afprøvning) eller den første belastningsprøve bagtil (ved statisk afprøvning) udføres på den side, som afprøvningsmyndighederne mener vil give de slag eller belastninger, der er mest ufordelagtige for førerværnet. Slagprøven eller belastningsprøven på siden og slagprøven eller belastningsprøven bagtil udføres fra forskellige sider af førerværnets midterplan i længderetningen. Slagprøven eller belastningsprøven fortil udføres på samme side af førerværnets midterplan i længderetningen som slagprøven eller belastningsprøven på siden.
- 2.3. **Måletolerancer**
 - 2.3.1. Dimensioner: ± 3 mm
 - bortset fra — dækkenes deformation: ± 1 mm
 - førerværnets deformation under vandret belastning: ± 1 mm
 - mål i forbindelse med pendulklodsens faldhøjde: \pm mm
 - 2.3.2. Masse: ± 1 %
 - 2.3.3. Kræfter: ± 2 %
 - 2.3.4. Vinkler: $\pm 2^\circ$
- 3. **GODKENDELSESKRAV**
 - 3.1. Et førerværn, der er indleveret til EØF-komponenttypegodkendelse, skal betragtes som værende i overensstemmelse med kravene til styrke, hvis det efter afprøvningerne opfylder følgende krav:
 - 3.1.1. Efter hver dynamisk delprøve må der ikke forekomme brud eller revner som beskrevet i punkt 3.1 i bilag III-A. Hvis der under en trykprøve i den dynamiske afprøvning opstår ikke uvæsentlige brud eller revner, skal der udføres en ekstra trykprøve, som beskrevet i punkt 1.6 i bilag III-A umiddelbart efter den trykprøve, der forårsagede bruddene eller revnerne.
 - 3.1.2. Ved den statiske prøve skal kraften når den krævede energi nås ved hver foreskrevet vandret belastningsprøve eller overbelastningsprøve (se bilag IV, figur 10a, 10b og 10c), være større end 0,8 F maks.
 - 3.1.3. Hvis der under den statiske prøve opstår brud eller revner efter påføring af trykkraften, kan der udføres en ekstra trykprøve, som beskrevet i punkt 1.7 i bilag III-B umiddelbart efter den trykprøve, der forårsagede bruddene eller revnerne.
 - 3.1.4. Yderligere brud og revner og/eller indtrængen i eller mangel på beskyttelse af det frie område er tilladt under overbelastningsprøven.
 - 3.1.5. Ingen del af førerværnet må være trængt ind i det frie område beskrevet i punkt 2 i bilag III-A og III-B under prøverne, bortset fra overbelastningsprøven.
 - 3.1.6. Ingen del af det frie område må have været ubeskyttet af førerværnet ifølge punkt 3.2.2 i bilag III-A og III-B under prøverne, bortset fra overbelastningsprøven.
 - 3.1.7. Under afprøvningerne må førerværnet ikke påvirke sædets opbygning.

- 3.1.8. Den elastiske deformation, som måles ifølge punkt 3.3 i bilag III-A og III-B, må ikke overstige 250 mm.
- 3.2. Der må ikke være noget udstyr, som frembyder nogen fare for føreren. Der må ikke være fremspringende dele eller tilbehør som vil kunne sårer føreren, hvis traktoren vælter, eller dele eller tilbehør, som vil kunne fastklemme ham — f.eks. om benet eller foden — som følge af førerværnets deformationer.
4. AFPRØVNINGSRAPPORT
 - 4.1. Afprøvningsrapporten skal vedlægges EØF-typegodkendelsesattesten, der er vist i bilag VII. En rapportmodel findes i bilag V. Rapporten skal indeholde:
 - 4.1.1. En almindelig beskrivelse af førerværnets form og udførelse (ved hjælp af tegninger i målestoksforholdet 1:20 for generelle tegninger og forholdet 1:2,5 for detaljetegninger af fastgørelsen), herunder materialer og tilbehør, ydre mål for traktoren udstyret med førerværn, de vigtigste indre mål og detaljer vedrørende de normale adgangsforhold og eventuelle nødudgange samt detaljer vedrørende varme- og ventilationsanlæg, hvor dette måtte forekomme.
 - 4.1.2. Oplysninger om særlige indretninger, f.eks. beregnet til at forhindre, at traktoren fortsætter med at rulle.
 - 4.1.3. En kortfattet beskrivelse af alle indvendige polstringer.
 - 4.1.4. Angivelse af forrudetype og rudemateriale.
 - 4.2. Rapporten skal klart identificere den traktor (fabrikat, type, handelsbetegnelse osv.), som benyttes til afprøvningen, og de andre traktorer, som førerværnet er beregnet til.
 - 4.3. Når det drejer sig om en udvidelse af en EØF-komponenttypegodkendelse til andre traktorer, skal rapporten indeholde en nøjagtig henvisning til rapporten fra den oprindelige EØF-komponenttypegodkendelse samt nøjagtige oplysninger angående kravene i punkt 3.4 i bilag I.

A. HJÆLPEMIDLER OG UDSTYR TIL DE DYNAMISKE PRØVER

1. PENDULKLODS
 - 1.1. Pendulklossen skal være ophængt i to kæder eller ståltøve i omdrejningspunkter, som er mindst 6 meter over underlaget.

Det skal være muligt at foretage indstilling af klodsens højde og af vinklen mellem klodsens og kæderne eller ståltøvene, hvori den er ophængt.
 - 1.2. Klodsens masse skal være $2\,000\text{ kg} \pm 20\text{ kg}$, idet massen af kæder eller ståltøve ikke medregnes; denne masse må ikke overstige 100 kg. Længden af slagfladens sider skal være $680\text{ mm} \pm 20\text{ mm}$ (se bilag IV, figur 4). Klodsens skal være således udført, at dens tyngdepunkt ikke forskydes, men falder sammen med parallelepipedumets geometriske midtpunkt.
 - 1.3. Parallelepipedumet skal være forbundet med den anordning, der trækker det bagud, med en momentan udløsningsmekanisme, der er således udformet og placeret, at den udløser pendulklossen, uden at parallelepipedumet kommer i uheldige svingninger.
2. PENDULOPHÆNG

Pendulklossens ophæng skal være solidt fastgjort, således at dets forskydning ikke i nogen retning overstiger 1 % af afstanden, til hvilken klodsens løftes før slaget.
3. FORANKRINGER
 - 3.1. Traktoren forankres ved hjælp af en fastgørings- og strækmekanisme til skinner, der er solidt fastgjort til et brudsikkert underlag. Skinnerne placeres sådan at traktoren kan forankres i overensstemmelse

- med bilag IV, figur 5, 6 og 7. Ved alle prøver skal traktorhjulene og akselunderstøtningerne hvile på et brudsikkert underlag.
- 3.2. Traktoren forankres til skinnerne ved hjælp af runde ståltøve af konstruktion 6×19 tråde med hampe-sjæl i overensstemmelse med ISO 2408 og med en nominal diameter på 13 mm. Metalkordelerne skal have en brudstyrke på 1770 MPa.
- 3.3. På knækstyrede traktorer skal drejningspunktet understøttes og forankres som beskrevet for alle prøver. Under slagprøven på siden skal drejningspunktet tillige afstives på den side, som er modsat slaget. For- og baghjul behøver ikke at ligge på linie, hvis afstivningen herved lettes.
4. AFSTIVNING AF HJULENE OG BJÆLKEN
- 4.1. Ved slagprøverne skal til afstivning af hjulene anvendes en bjælke af nåletræ på 150×150 mm (se figur 5, 6 og 7 i bilag IV).
- 4.2. En bjælke af nåletræ skal som støtte for hjulfælgene fastspændes til underlaget på den side, som er modsat slaget, som vist på figur 7 i bilag IV.
5. AFSTIVNING OG STÅLTØVE TIL FORANKRING AF KNÆKSTYREDE TRAKTORER
- 5.1. Ved prøvning af knækstyrede traktorer skal anvendes ekstra afstivninger og forankringer. Deres formål er at sikre, at den del af traktoren, på hvilken førerværnet er monteret, fastholdes som på en traktor med stiv krop.
- 5.2. Særlige tillægsbestemmelser er givet i bilag III-A for slag- og belastningsprøverne.
6. DÆKTRYK FOR DEFORMATION
- 6.1. Dækkene må ikke være væskefyldte og skal oppumpes til det tryk, som fabrikanten har foreskrevet til markarbejde.
- 6.2. Forankringerne skal i hvert enkelt tilfælde spændes så stramt, at dækkene deformeres med 12 % af dækhojden (afstanden mellem underlaget og fælgens laveste punkt) inden fastspændingen.
7. BELASTNINGSUDSTYR
- Et udstyr som vist i figur 8 i bilag IV skal kunne udøve en lodret nedadrettet belastning på førerværnet ved hjælp af en stiv hjælke, som er ca. 250 mm bred, og som er forbundet til kraftkilden gennem kardanled. Traktorens aksler skal klodses op på passende måde, således at dækkene ikke påvirkes af belastningen.
8. MÅLEUDSTYR
- 8.1. En anordning som vist på figur 9 i bilag IV til måling af den elastiske deformation (forskellen mellem den største øjeblikkelige deformation og den blivende deformation).
- 8.2. Udstyr til at konstatere, at førerværnet ikke er trængt ind i det frie område, og at det frie område hele tiden under afprøvningen har været beskyttet af førerværnet (se punkt 3.2.2 i bilag III-A).

B. HJÆLPEMIDLER OG UDS TYR TIL DE STATISKE PRØVER

1. UDS TYR TIL STATISK AFPRØVNING
- 1.1. Med dette udstyr skal førerværnet kunne udsættes for vandrette tryk eller kræfter.
- 1.2. Der skal træffes sådanne forholdsregler, at belastningen kan fordeles jævnt, vinkelret på kraftens retning og langs en bom på mindst 250 mm og højst 700 mm og med præcise multipla på 50 mm mellem disse længder.

Den stive bom skal have en anlægsflade med en højde på 150 mm.

Bomkanterne, der berører førerværnet, skal være krumme med en radius på maksimalt 50 mm.

- 1.3. Bommens anlægsflade skal kunne indstille sig til enhver vinkel på kraftens retning, således at den kan følge vinkeldrejningerne i førerværnets bærende overflade, når førerværnet deformeres.
- 1.4. Kraftens retning (afvigelse fra vandret og lodret):
 - ved afprøvningens begyndelse ved nulbelastning $\pm 2^\circ$
 - under afprøvningen, under belastning 10° over vandret og 20° under vandret. Disse afvigelser skal mindskes mest muligt.
- 1.5. Deformationen må kun ske langsomt (under 5 mm/sek.), så belastningen hele tiden kan betragtes som »statisk«.

2. APPARATER TIL MÅLING AF DEN ENERGI, DER ABSORBERES AF FØRERVÆRNET

- 2.1. Kurven for deformationens afhængighed af kraften afsættes for at bestemme, hvor meget energi, der absorberes af førerværnet. Det er ikke nødvendigt at måle kraften og deformationen på det sted, hvor førerværnet udsættes for kraften; »kraften« og »deformation« skal imidlertid måles samtidigt og colineært.
- 2.2. Begyndelsespunktet for deformationsmålingen vælges, således at kun den energi, der absorberes af førerværnet og/eller ved deformation af visse af traktorens dele tages i betragtning. Der tages ikke hensyn til den energi, der absorberes ved forankringens deformation og/eller glidning.

3. FORANKRING AF TRAKTOREN TIL UNDERLAGET

- 3.1. Traktoren forankres ved hjælp af en fastgørings- og strækmekanisme til skinner, der er solidt fastgjort til et brudsikkert underlag. Skinnerne placeres sådan, at traktoren kan forankres. Ved alle prøver skal hjulene og akselunderstøtningerne hvile på underlaget.
- 3.2. Traktoren forankres til skinnerne ved hjælp af dertil egnede midler (plader, kiler, ståltøve, donkrafte osv.), således at den ikke kan bevæge sig under prøverne. Dette krav kontrolleres under belastningerne ved hjælp af det sædvanlige udstyr til længdemåling. Hvis traktoren flytter sig, gentages hele afprøvningen, medmindre det system til måling af deformationerne, der benyttes ved afsætningen af kurven for deformationens afhængighed af kraften, er forbundet med traktoren.

4. BELASTNINGSUDSTYR

Et udstyr som vist i figur 8 i bilag IV skal kunne udøve en lodret nedadrettet belastning på førerværnet ved hjælp af en stiv bjælke, som er ca. 250 mm bred, og som er forbundet til kraftkilden gennem kardanled. Traktorens aksler skal klodses op på passende måde, således at dækkene ikke påvirkes af belastningen.

5. ANDET MÅLEUDSTYR

- 5.1. En anordning som vist på figur 9 i bilag IV til måling af den elastiske deformation (forskellen mellem den største øjeblikkelige deformation og den blivende deformation).
- 5.2. Udstyr til at konstatere, at førerværnet ikke er trængt ind i det frie område, og at det frie område hele tiden under afprøvningen har været beskyttet af førerværnet (se punkt 3.2.2 i bilag III-B).

C. SYMBOLER

- m_r (kg) = traktorens referencemasse som defineret i punkt 1.4 i bilag II
- H (mm) = pendulklodsens faldhøjde

H' (mm)	= pendulklodsens faldhøjde ved ekstra prøve
L (mm)	= traktorens referenceakselaflængde
I (kgm ²)	= traktorens referenceinertimoment i forhold til baghjulakslen uanset baghjulenes masse
D (mm)	= førerværnets deformation på det sted, hvor slaget rammer (dynamisk afprøvning), eller på det sted og i den retning, belastningen er påført (statisk afprøvning)
D' (mm)	= førerværnets deformation for den beregnede påkrævede energi
$F(N)$	= statisk belastningskraft
F_{\max} (N)	= maksimal statisk belastningskraft, når belastningen påføres, undtagen overbelastning
F' (N)	= kraft svarende til den beregnede påkrævede energi
$F-D$	= diagram kraft/deformation
E_{is} (J)	= den absorberede energi under belastning fra siden
E_{il} (J)	= den absorberede energi under belastning i længderetningen
F_v (N)	= lodret trykkraft

BILAG III

FREM GANGSMÅDE VED AFPRØVNING

A. Dynamiske prøver

1. SLAG- OG TRYKPRØVER

1.1. Slagprøve bagtil

- 1.1.1. Traktoren anbringes således i forhold til pendulklossen, at denne vil ramme førerværnet, når slagfladen og ophængskæden er i en vinkel med det lodrette plan på $\frac{m_t}{100}$ med 20° som maksimum, medmindre førerværnet på grund af hældning i slagpunktet har en større vinkel med lodret. I dette tilfælde indstilles klodsens slagflade ved hjælp af ekstra ophæng, således at den er parallel med førerværnets hældning i slagpunktet på tidspunktet for største deformation, og ophængskæden fortsat er i ovennævnte vinkel.

Pendulklossens faldhøjde indstilles, og der træffes de fornødne foranstaltninger, således at det forhindres, at pendulklossen drejer omkring slagpunktet.

Slagpunktet er den del af førerværnet, som må formodes at ramme jorden først ved et stejlingsuheld, og er normalt den øverste kant. Klossens tyngdepunkt skal være beliggende i en afstand af $1/6$ af førerværnets bredde foroven inden for et lodret plan, som er parallelt med traktorens længdeplan, og som går gennem førerværnets yderste øvre punkt.

Såfremt førerværnet er krumt eller har fremspringende kanter på dette sted, anbringes der kiler, således at slagprøven kan udføres på dette sted, men på en sådan måde, at førerværnet ikke styrkes derved.

- 1.1.2. Traktoren forankres til underlaget ved hjælp af fire ståltøve, et ved hver ende af begge aksler anbragt som vist på figur 5 i bilag IV. De forreste og bageste forankringspunkter skal befinde sig i en sådan afstand, at vinklen mellem ståltøvene og underlaget bliver på under 30° . De bageste forankringer skal tillige være anbragt således, at de to ståltøves skæringspunkter ligger i klossens lodrette tyngdepunktplan.

Ståltøvene tilspændes således, at dækkenes deformation bliver som angivet i punkt 6.2 i bilag II-A.

Efter at ståltøvene er tilspændt, anbringes stopbjælken foran og tæt imod baghjulene, hvorpå den fæstnes til underlaget.

- 1.1.3. Ved knækstyrede traktorer skal drejningspunktet tillige understøttes af en kvadratisk bjælke på mindst 100×100 mm og forankres fast til underlaget.

- 1.1.4. Pendulklossen løftes bagud, således at højden mellem dens tyngdepunkt og slagpunkt enten er:

$$H = 2,165 \times 10^{-8} m_t L^2 \text{ eller } H = 5,73 \times 10^{-2} l$$

Herefter udløses klossen, så den slår mod førerværnet.

1.2. Slagprøve fortil

- 1.2.1. Traktoren anbringes således i forhold til pendulklossen, at denne vil ramme førerværnet, når slagfladen og ophængskæden er i en vinkel med det lodrette plan på $\frac{m_t}{100}$ med 20° som maksimum, medmindre førerværnet på grund af hældning i slagpunktet har en større vinkel med lodret. I dette tilfælde indstilles klodsens slagflade ved hjælp af ekstra ophæng, således at den er parallel med førerværnets hældning i slagpunktet på tidspunktet for største deformation, og ophængskæden fortsat er i ovennævnte vinkel.

Pendulklossens faldhøjde indstilles, og der træffes de fornødne foranstaltninger, således at det forhindres, at pendulklossen drejer omkring slagpunktet.

Slagpunktet er den del af førerværnet, som må formodes at ramme jorden først, såfremt traktoren vælter sidelæns under fremadgående kørsel, og er normalt den øverste kant. Klossens tyngdepunkt skal

være beliggende i en afstand af $1/6$ af førerværnets bredde foroven inden for et lodret plan, som er parallelt med traktorens længdeplan, og som går gennem førerværnets yderste øvre punkt.

Såfremt førerværnet er krumt eller har fremspringende kanter på dette sted, anbringes der kiler, således at slagprøven kan udføres på dette sted, men på en sådan måde, at førerværnet ikke styrkes derved.

- 1.2.2. Traktoren forankres til underlaget ved hjælp af fire ståltøve, et ved hver ende af begge aksler, anbragt som vist på figur 6 i bilag IV. De forreste og bageste forankringspunkter skal befinde sig i en sådan afstand, at vinklen mellem ståltovene og underlaget bliver på under 30° . De bageste forankringer skal tillige være anbragt således, at de to ståltoves skæringspunkter ligger i klodsens lodrette tyngdepunktsplan.

Ståltovene tilspændes således, at dækkenes deformation bliver som angivet i punkt 6.2 i bilag II-A.

Efter at ståltovene er tilspændt, anbringes stopbjælken som støtte bagved baghjulene, hvorpå den fæstnes til underlaget.

- 1.2.3. Ved knækstyrede traktorer skal drejningspunktet tillige understøttes af en kvadratisk bjælke på mindst 100×100 mm og forankres fast til underlaget.

- 1.2.4. Pendulklodsen løftes bagud, således at højden mellem dens tyngdepunkt og slagpunkt, afhængig af den afprøvede traktors referencemasse, er:

$$H = 25 + 0,07 m_r \text{ for traktorer med en referencemasse på under } 2\,000 \text{ kg;}$$

$$H = 125 + 0,02 m_r \text{ for traktorer med en referencemasse på over } 2\,000 \text{ kg.}$$

Herefter udløses klodsen, så den slår mod førerværnet.

1.3. Slagprøven på siden

- 1.3.1. Traktoren anbringes således i forhold til pendulklodsen, at denne vil ramme førerværnet, når slagfladen og ophængskæden er lodret, medmindre førerværnet på grund af hældning i slagpunktet danner en vinkel med lodret. I dette tilfælde indstilles klodsens slagflade ved hjælp af ekstra ophæng således, at den er parallel med førerværnets hældning i slagpunktet på tidspunktet for største deformation, og ophængskæden fortsat er lodret på slagfladen.

Pendulklodsens faldhøjde indstilles, og der træffes de fornødne foranstaltninger, således at det forhindres, at pendulklodsen drejer omkring slagpunktet.

Slagpunktet er den del af førerværnet, som må formodes at ramme jorden først, såfremt traktoren vælter, og er normalt den øverste kant. Medmindre det er sikkert, at en anden del af denne kant vil ramme jorden først, skal slagpunktet ligge i det plan, som er vinkelret på traktorens længdesymmetriplan, og som passerer 200 mm foran sædets referencepunkt, når sædet er indstillet i længderetningens midterstilling.

- 1.3.2. Traktorens hjul i den side, på hvilken slaget rammer, forankres til underlaget ved hjælp af ståltøve over de tilsvarende ender af for- og bagakslerne. Ståltovene tilspændes, således at dækkenes deformation bliver som angivet i punkt 6.2 i bilag II-A i den side, på hvilken slaget rammer.

Efter at ståltovene er tilspændt, anbringes stopbjælken på underlaget og skubbes tæt ind imod dækkene i den modsatte side af den, på hvilken slaget rammer, hvorpå den fæstnes til underlaget. Det kan eventuelt blive nødvendigt at anvende to bjælker eller kiler, såfremt ydersiden af for- og bagdækkene ikke ligger i samme lodrette plan.

Støttebjælken anbringes derpå som anvist i figur 7 i bilag IV mod hjulfælgen i den modsatte side af den, på hvilken slaget rammer, skubbes stramt mod fælgen og fastspændes så ved foden.

Støttebjælkens længde vælges således, at den, når den er anbragt mod fælgen, danner en vinkel på $30^\circ \pm 3^\circ$ med underlaget. Dens længde skal om muligt være 20–25 gange dens tykkelse og dens bredde 2–3 gange dens tykkelse. Bjælkeenderne skal være udformet som vist på detaljetegningerne i figur 7 i bilag IV.

- 1.3.3. Ved knækstyrede traktorer skal drejningspunktet tillige understøttes af en kvadratisk bjælke på mindst 100×100 mm, som til siden understøttes af en anordning som beskrevet i punkt 1.3.2. Drejningspunktet forankres derefter fast til underlaget.

- 1.3.4. Pendulklodsen løftes bagud, således at højden mellem dens tyngdepunkt og slagpunkt, afhængig af den afprøvede traktors referencemasse er:

$$H = 25 + 0,20 m_t \text{ for traktorer med en referencemasse på under 2 000 kg,}$$

$$H = 125 + 0,15 m_t \text{ for traktorer med en referencemasse på over 2 000 kg.}$$

Herefter udløses klodsen, så den slår mod førerværnet.

1.4. Trykprøve bagtil

Bjælken skal være anbragt tværs over den bageste, øverste del af førerværnet; resultatanten af belastningskræfterne skal befinde sig i traktorens midterplan.

Der påføres en kraft $F_v = 20 m_t$.

Når bagenden af taget på førerværnet ikke kan modstå den fulde kraft, skal kraften vedvare, indtil taget er deformeret, så det falder sammen med det plan, som forbinder den øverste del af førerværnet med den del af traktorens bagende, som er i stand til at bære traktorens vægt, hvis den vælter.

Kraften skal så fjernes, og traktoren eller kraften flyttes, således at bjælken er over det sted på førerværnet, som ville støtte traktoren, når den vælter helt rundt.

Herefter påføres kraften F_v .

Kraften skal påføres i mindst fem sekunder, efter at synlige deformationer er ophørt.

1.5. Trykprøve fortil

Bjælken skal være anbragt på den forreste, øverste del af førerværnet; resultatanten af belastningskræfterne skal befinde sig i traktorens midterplan.

Der påføres en kraft $F_v = 20 m_t$.

Når forenden af taget på førerværnet ikke kan modstå den fulde kraft, skal kraften vedvare, indtil taget er deformeret, så det falder sammen med det plan, som forbinder den øverste del af førerværnet med den del af traktorens bagende, som er i stand til at bære traktorens vægt, hvis den vælter.

Kraften skal så fjernes, og traktoren eller kraften flyttes, således at bjælken er over det sted på førerværnet, som ville støtte traktoren, når den vælter helt rundt.

Herefter påføres kraften F_v .

Kraften skal påføres i mindst fem sekunder, efter at synlige deformationer er ophørt.

1.6. Ekstra prøver

Hvis der under en trykprøve opstår brud eller revner, der ikke kan betragtes som ubetydelige, skal der udføres en ny lignende trykprøve, men med en kraft på $1,2 F_v$ umiddelbart efter den trykprøve, der forårsagede bruddene eller revnerne.

2. DET FRIE OMRÅDE

- 2.1. Det frie område er vist i figur 1, 2a, 2b, 2c, 2d og 2e i bilag IV.

Det frie område er fastlagt på grundlag af et lodret referenceplan, som almindeligvis ligger i traktorens længderetning, og som går gennem sædets referencepunkt og rattets centrum. Dette plan skal kunne bevæge sig vandret med sædet og rattet under slag, men forblive vinkelret på traktorens gulvplan eller på førerværnet, hvis dette er fjedrende ophængt.

- 2.2. Det frie område afgrænses af følgende planer, når traktoren står på en vandret flade, og rattet, såfremt det kan indstilles, er indstillet til kørsel i normal siddestilling.

- 2.2.1. Et vandret plan — $A_1B_1B_2A_2$ — 900 mm over sædets referencepunkt.

- 2.2.2. Et skråt plan — $H_1H_2G_2G_1$ — som er vinkelret på det lodrette referenceplan og omfatter et punkt, som ligger 900 mm lodret over sædets referencepunkt, og ryglænets bageste punkt.
- 2.2.3. En cylinderflade — $A_1A_2H_2H_1$ — som er vinkelret på referenceplanet, har en radius på 120 mm og møder de i punkt 2.2.1 og 2.2.2 definerede planer langs en frembringer.
- 2.2.4. En cylinderflade — $B_1C_1C_2B_2$ — er vinkelret på referenceplanet, har en radius på 900 mm, strækker sig 400 mm fremad med det i punkt 2.2.1 definerede plan, som den møder langs en frembringer, og følger en vandret linie 150 mm foran sædets referencepunkt.
- 2.2.5. Et skråt plan — $C_1D_1D_2C_2$ — som er vinkelret på referenceplanet, forlænger den i punkt 2.2.4 definerede flade og passerer gennem et punkt 40 mm foran rattets yderste kant.
- 2.2.6. Et lodret plan — $D_1K_1E_1E_2K_2D_2$ — som er vinkelret på referenceplanet og passerer 40 mm foran rattets yderste kant.
- 2.2.7. Et vandret plan — $E_1F_1P_1N_1N_2P_2F_2E_2$ — som passerer gennem sædets referencepunkt.
- 2.2.8. En krum flade — $G_1L_1M_1N_1N_2M_2L_2G_2$ — som er vinkelret på referenceplanet og følger ryglænets bagside.
- 2.2.9. To lodrette planer — $K_1I_1F_1E_1$ og $K_2I_2F_2E_2$ — som er parallelle med referenceplanet, 250 mm på hver side af dette plan, og som strækker sig fra det vandrette plan, der går gennem sædets referencepunkt, til 300 mm over dette plan.
- 2.2.10. To skrå og parallelle planer — $A_1B_1C_1D_1K_1I_1L_1G_1H_1$ og $A_2B_2C_2D_2K_2I_2L_2G_2H_2$ — som udgår fra den øverste kant af de i punkt 2.2.9 definerede planer og støder til det i punkt 2.2.1 definerede vandrette plan mindst 100 mm fra referenceplanet i den side, på hvilken slaget rammer.
- 2.2.11. To lodrette planer — $Q_1P_1N_1M_1$ og $Q_2P_2N_2M_2$ — som er parallelle med referenceplanet, 200 mm på hver side af dette plan, og som strækker sig fra det vandrette plan, der går gennem sædets referencepunkt, til 300 mm over dette plan.
- 2.2.12. To dele — $I_1Q_1P_1F_1$ og $I_2Q_2P_2F_2$ — af et lodret plan, som er vinkelret på referenceplanet og passerer 350 mm foran sædets referencepunkt.
- 2.2.13. To dele — $I_1Q_1M_1L_1$ og $I_2Q_2M_2L_2$ — af det vandrette plan, som passerer 300 mm over sædets referencepunkt.
- 2.3. **Sædets indstilling og sædets referencepunkt**
- 2.3.1. *Sædets referencepunkt*
- 2.3.1.1. Referencepunktet bestemmes ved hjælp af anordningen vist i figur 3a og 3b i bilag IV. Anordningen består af en sædeplade og ryglænsplader. Den nederste ryglænsplade sammenføjes med sædepladen ved hjælp af led placeret i sæderegionen (A) og i lænderegionen (B). Leddet i (B) skal give mulighed for justering i højden.
- 2.3.1.2. Referencepunktet er defineret som det punkt i sædets midterplan i længderetningen, hvor et tangentialplan til den nederste kant af ryglænet og et vandret plan skærer hinanden. Dette vandrette plan skærer den nedre overflade af sædepladen i et punkt 150 mm foran den ovenfor nævnte tangent.
- 2.3.1.3. Anordningen anbringes på sædet. Den belastes derefter med en kraft på 550 N i et punkt 50 mm foran leddet (A), og de to ryglænsplader presses med ringe kraft tangentielt mod ryglænet.
- 2.3.1.4. Når det ikke er muligt at bestemme tangenter til hvert enkelt område på ryglænet (over og under lænderegionen), foretages følgende:
- 2.3.1.4.1. Når det ikke er muligt at bestemme nogen tangent til den nederste del: den nederste ryglænsplade i lodret stilling presses mod ryglænet.
- 2.3.1.4.2. Når det ikke er muligt at bestemme nogen tangent til den øverste del: leddet (B) sammenspændes i en højde af 230 mm over sædepladens nederste flade, når ryglænspladen står vinkelret på sædepladen. Herefter presses de to ryglænsplader med ringe kraft mod ryglænet efter tangenten.
- 2.3.2. *Sædets indstilling med henblik på bestemmelse af sædets referencepunkt*
- 2.3.2.1. Hvis sædet kan indstilles, anbringes det i bageste og højeste position
- 2.3.2.2. Hvis ryglænets og sædets hældning kan indstilles, skal de indstilles, således at referencepunktet befinder sig i bageste og højeste position.
- 2.3.2.3. Hvis sædet er udstyret med sædeophæng, skal dette blokeres midtvejs, medmindre dette er i modstrid med sædefabrikantens udtrykkelige anvisninger.

3. MÅLINGER**3.1. Brud og revner**

Efter hver afprøvning undersøges alle komponenter, samlinger og fastgøringssystemer visuelt for at påvise brud og revner. Der ses bort fra små revner i dele, som er uden styrkemæssig betydning.

Der tages ikke hensyn til revner, som er fremkaldt af pendulklodsens kanter.

3.2. Det frie område

3.2.1. Under hver afprøvning kontrolleres det, om nogen del af førerværnet er trængt ind i det frie område omkring førersædet som defineret i punkt 2.

3.2.2. Endvidere kontrolleres det, om nogen del af det frie område befinder sig uden for det af førerværnet beskyttede område. Dette betragtes som værende tilfældet, dersom nogen del af det ville være kommet i kontakt med et plant underlag, hvis traktoren var væltet mod slagets retning. Herunder forudsættes for- og bagdækkenes dimensioner og sporvidde at være de mindste, som anbefales af fabrikanten.

3.3. Elastisk deformation (ved slagprøve på siden)

Den elastiske deformation måles 900 mm over referencepunktet i det lodrette plan, der går gennem slagpunktet. Til denne måling anvendes anordninger som i figur 9 i bilag IV.

3.4. Blivende deformation

Efter den sidste trykprøve noteres den blivende deformation af førerværnet. Med dette for øje noteres placeringen af førerværnets hoveddele i forhold til sædets referencepunkt før afprøvningens påbegyndelse.

B. Statistiske prøver

1. BELASTNINGS- OG TRYKPRØVER

1.1. Belastningsprøve bagtil

1.1.1. Belastningen påføres vandret i et lodret plan parallelt med traktorens midterplan.

Belastningspunktet er den del af førerværnet, som må formodes at ramme jorden først ved et stejlingsuheld, og er normalt den øverste kant. Det lodrette plan, i hvilket belastningen påføres, skal være beliggende i en afstand af 1/3 af førerværnets ydre bredde foroven fra midterplanet.

Såfremt førerværnet er krumt eller har fremspringende kanter på dette sted, anbringes der kiler, således at belastningsprøven kan udføres på dette sted, men på en sådan måde, at førerværnet ikke styrkes derved.

1.1.2. Den i bilag II, punkt 1.3.1, definerede montage forankres til underlaget som beskrevet i punkt 3 i bilag II-B.

1.1.3. Den energi, der absorberes af førerværnet under denne prøve, skal mindst være på

$$E_{ij} = 2,165 \times 10^{-7} m_t L^2 \text{ eller } E_{ij} = 0,574 \times I$$

1.2. Belastningsprøve fortil

1.2.1. Belastningen påføres vandret i et lodret plan parallelt med traktorens midterplan.

Belastningspunktet er den del af førerværnet, som må formodes at ramme jorden først, såfremt traktoren vælter sidelæns under fremadkørsel, og er normalt den øverste kant. Belastningens påføringspunkt er beliggende i en afstand af 1/6 af førerværnets bredde foroven inden for et lodret plan, som er parallelt med traktorens midterplan, og som går gennem førerværnets yderste øvre punkt.

Såfremt førerværnet er krumt eller har fremspringende kanter på dette sted, anbringes der kiler, således at belastningsprøven kan udføres på dette sted, men på en sådan måde, at førerværnet ikke styrkes derved.

1.2.2. Den i bilag II, punkt 1.3.1, definerede montage forankres til underlaget som beskrevet i punkt 3 i bilag II-B.

1.2.3. Den energi, der absorberes af førerværnet under denne prøve, skal mindst være på

$$E_{ij} = 500 + 0,5 m_t$$

1.3. Belastningsprøve på siden

1.3.1. Belastningen påføres vandret i et lodret plan, som er vinkelret på traktorens midterplan, og passerer i en afstand af 200 mm sædets referencepunkt, idet sædet er indstillet i midterpositionen i længdeaksen.

Belastningspunktet er den del af førerværnet, som må formodes at ramme jorden først, såfremt traktoren vælter, og er normalt den øverste kant.

1.3.2. Den i bilag II, punkt 1.3.1, definerede montage forankres til underlaget som beskrevet i punkt 3 i bilag II-B.

1.3.3. Den energi, der absorberes af førerværnet under denne prøve, skal mindst være på

$$E_{is} = 1,75 m_t$$

1.4. Trykprøve bagfra

Alle bestemmelserne er de samme som anført i punkt 1.4 i bilag III-A.

1.5. Trykprøve forfra

Alle bestemmelserne er de samme som anført i punkt 1.5 i bilag III-A.

1.6. Overbelastningsprøve

1.6.1. En overbelastningsprøve kræves under alle omstændigheder, såfremt kraften aftager med mere end 3 % i løbet af de sidste 5 % af den deformation, der opnås ved absorption af den påkrævede energi (se bilag IV, figur 10b).

- 1.6.2. Overbelastningsprøven gennemføres ved at fortsætte den vandrette belastning i spring på 5 % af den fra starten påkrævede energi indtil i alt 20 % mere end den påkrævede energi (se bilag IV, figur 10c).
- 1.6.2.1. Overbelastningsprøven er tilfredsstillende, såfremt kraften efter påførsel af yderligere 5 %, 10 % eller 15 % energi aftager med mindre end 3 % for hvert spring på 5 %, og såfremt kraften forbliver højere end 0,8 F maks.
- 1.6.2.2. Overbelastningsprøven er tilfredsstillende, såfremt kraften forbliver over 0,8 F maks., efter at førerværnet har absorberet 20 % yderligere energi.
- 1.6.2.3. Yderligere brud og revner og/eller indtrængen i eller manglende beskyttelse af det frie område på grund af en elastisk deformation er tilladt under overbelastningsprøven. Efter ophør af belastningen må førerværnet ikke trænge ind i området, og området skal være fuldstændig beskyttet.

1.7. Trykprøve med overbelastning

Hvis der under en trykprøve opstår brud eller revner, der ikke kan betragtes som uvæsentlige, skal der udføres en ny trykprøve, men med en kraft på $1,2 F_v$, umiddelbart efter den prøve, der forårsagede bruddene eller revnerne.

2. DET FRIE OMRÅDE

Som det frie område, der er beskrevet i punkt 2 i bilag III-A, bortset fra, at ordet »slaget rammer« erstattes med »belastningen påføres« i sidste linje af punkt 2.2.10.

3. MÅLINGER

3.1. Brud og revner

Efter hver afprøvning undersøges alle komponenter, samlinger og fastgøringssystemer visuelt for at påvise brud og revner. Der ses bort fra små revner i dele, som er uden styrkemæssig betydning.

3.2. Det frie område

Under hver afprøvning kontrolleres det, om nogen del af førerværnet er trængt ind i det frie område som defineret i punkt 2.

Endvidere kontrolleres det, om nogen del af det frie område befinder sig uden for det af førerværnet beskyttede område. Dette betragtes som værende tilfældet, dersom nogen del af det ville være kommet i kontakt med et plant underlag, hvis traktoren var væltet mod belastningens retning. Herunder forudsættes for- og bagdækkenes dimensioner og sporvidde at være de mindste, som anbefales af fabrikanten.

3.3. Elastisk deformation (ved belastningsprøve på siden)

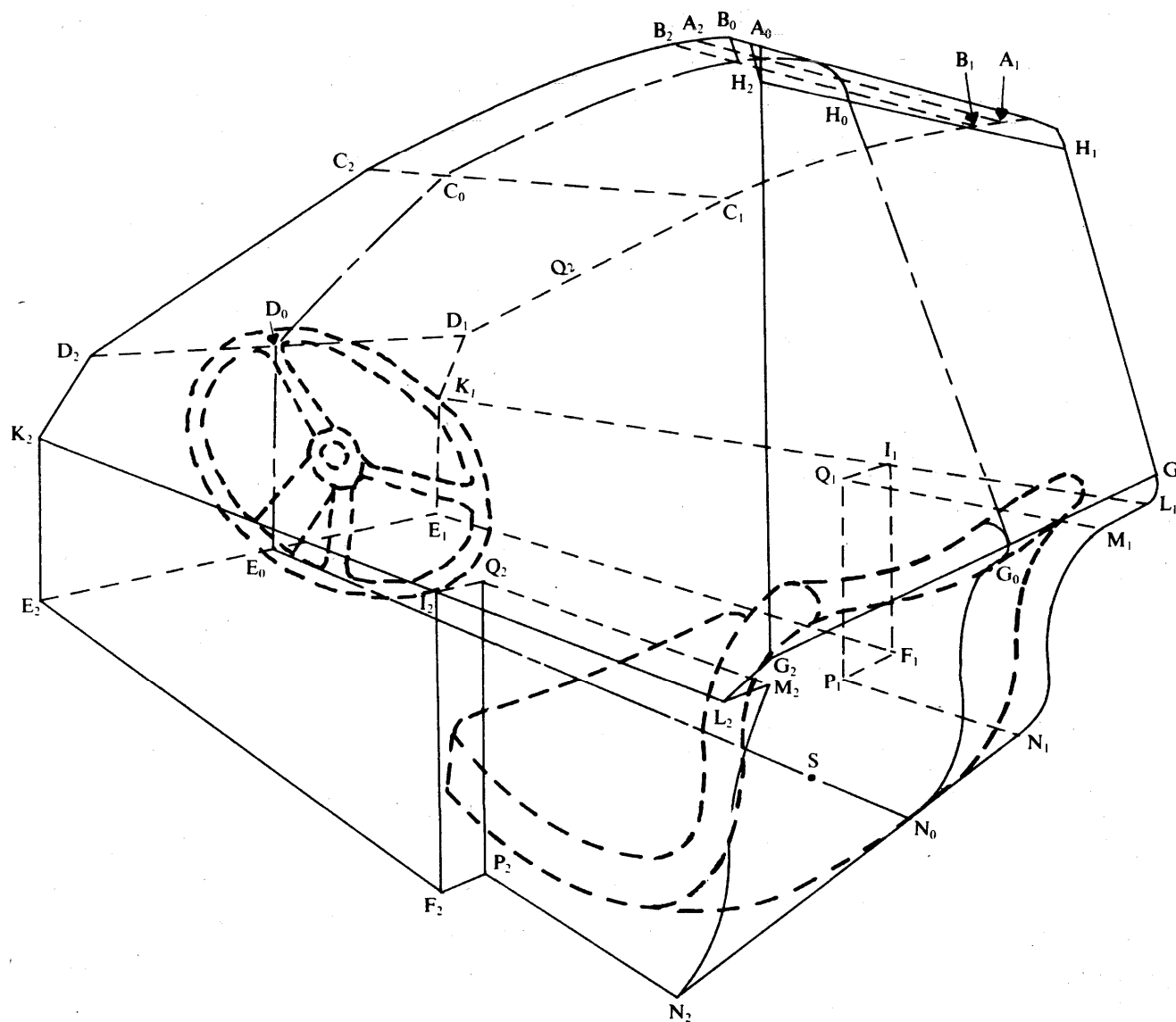
Den elastiske deformation måles 900 mm over referencepunktet i det lodrette plan, hvor belastningen påføres. Til denne måling kan der anvendes anordninger som i figur 9 i bilag IV.

3.4. Blivende deformation

Efter afprøvningens slutning noteres den blivende deformation af førerværnet. Med dette for øje noteres placeringen af førerværnets hoveddele i forhold til sædets referencepunkt før afprøvningens påbegyndelse.

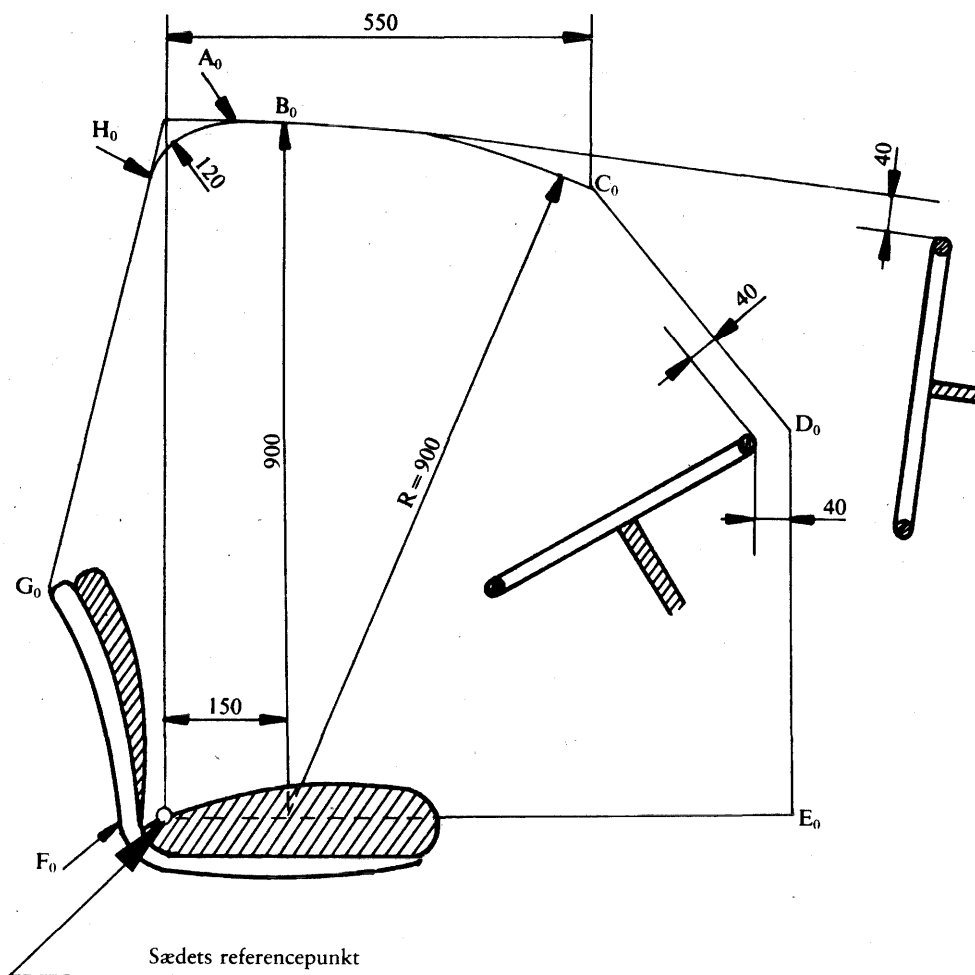
BILAG IV

FIGURER

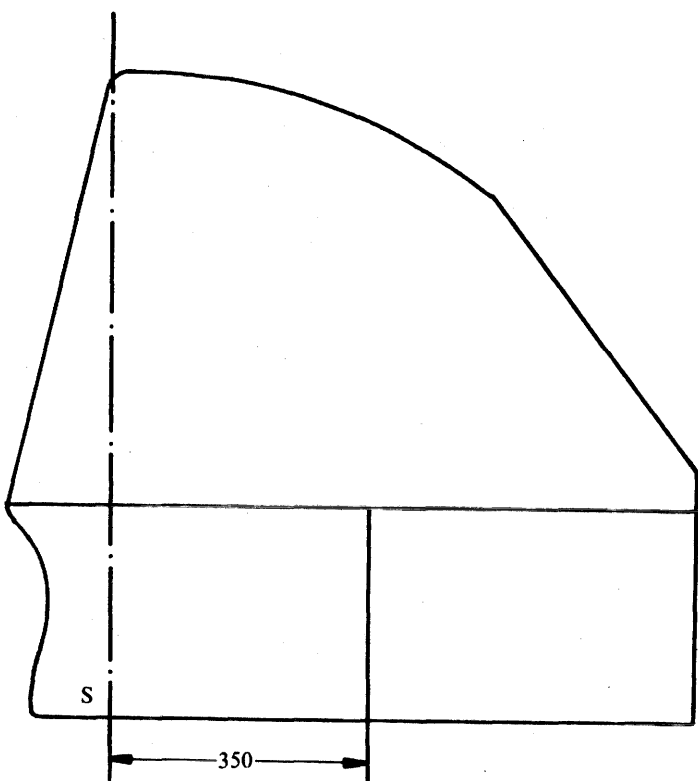
Figur 1

Det frie område, perspektivafbildning set $\frac{3}{4}$ bagfra

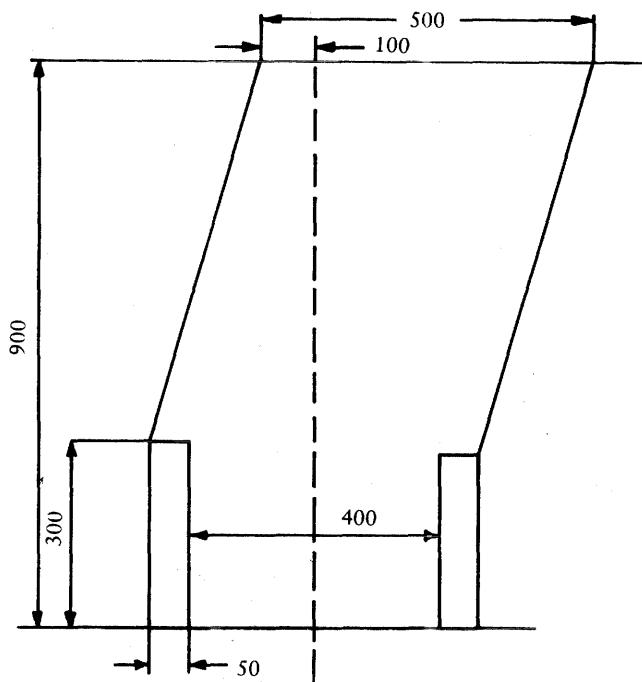
Figur 2a

Det frie område
Snit i referenceplanet

Figur 2b

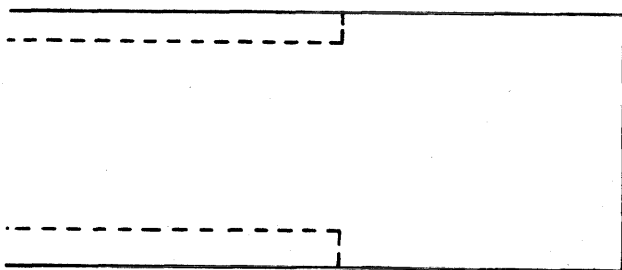
Det frie område set fra siden

Figur 2c

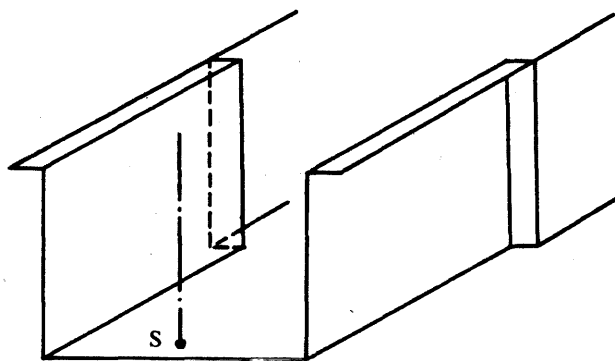
Det frie område set bagfra

DET FRIE OMRÅDE

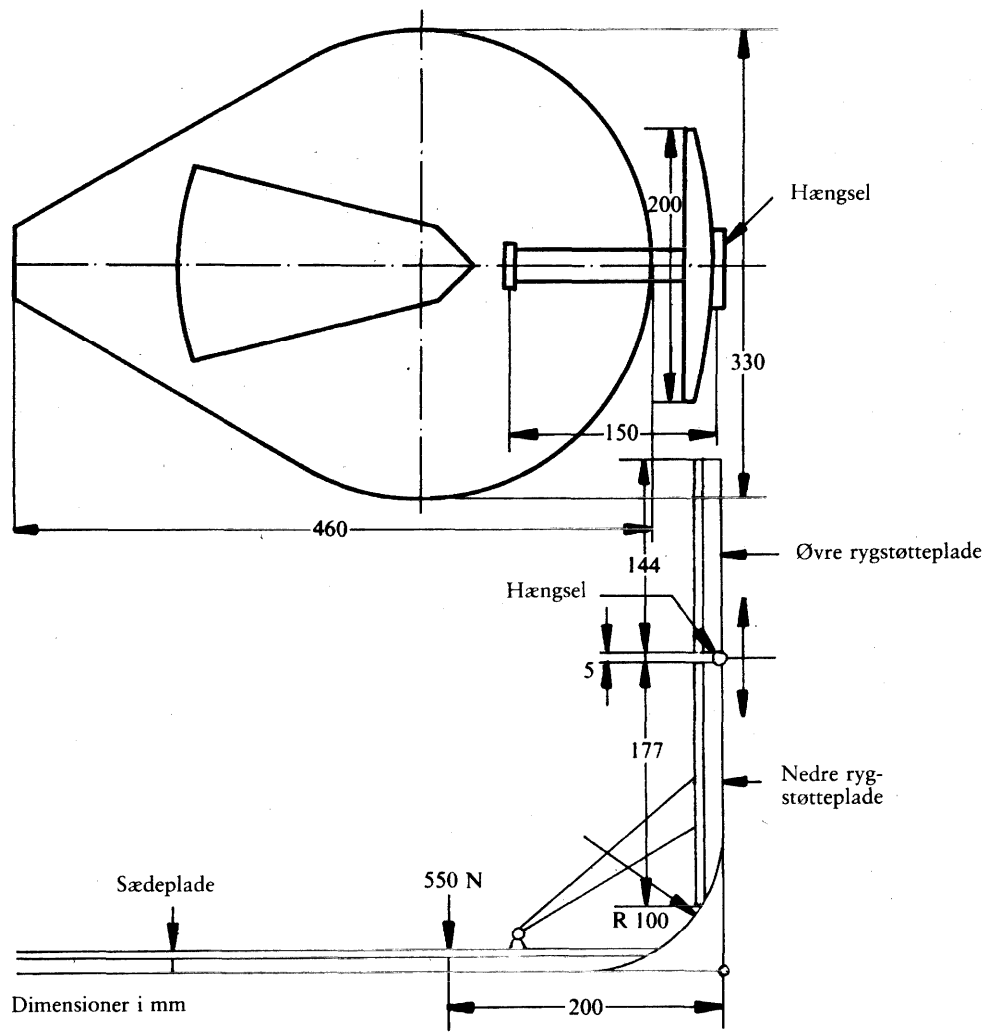
Figur 2d

Det frie område set fra oven

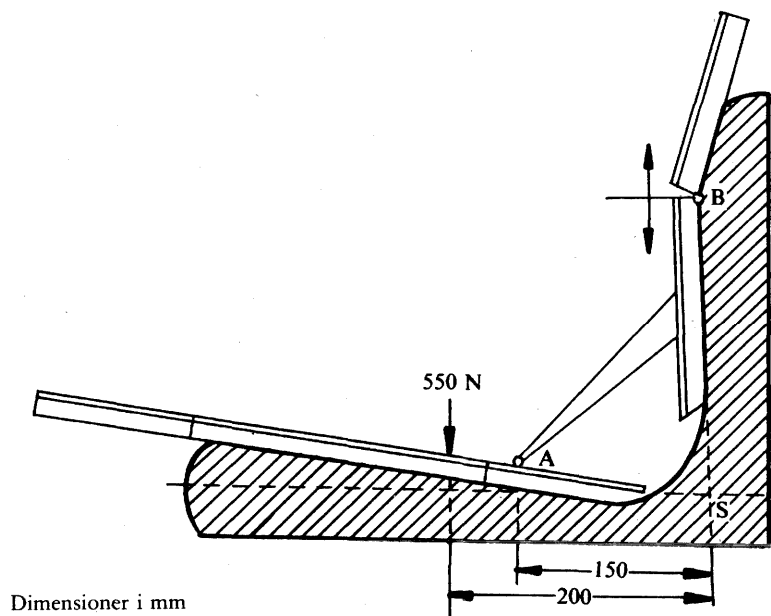
Figur 2e

Den nederste del af det frie område set 3/4 bagfra

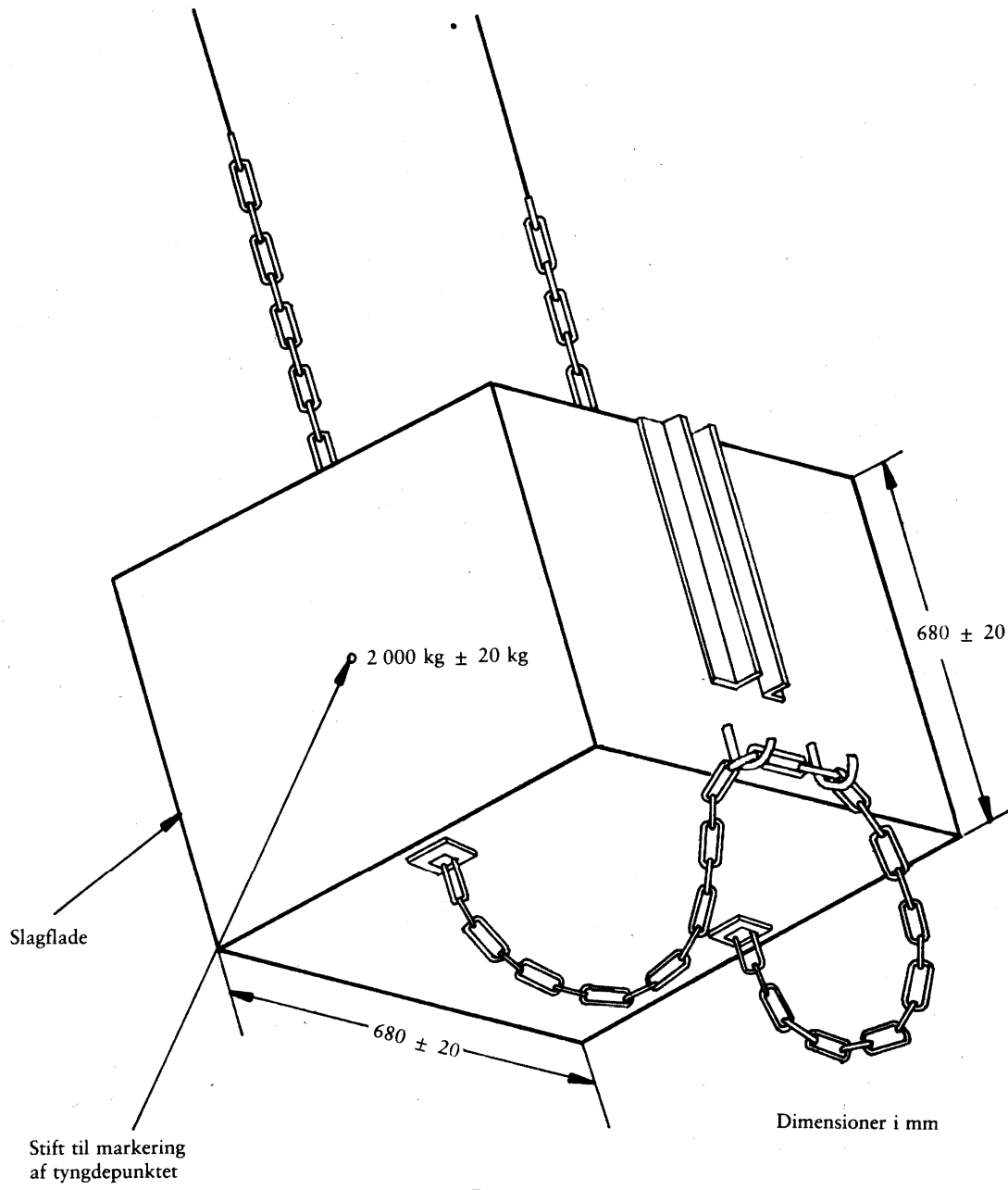
Figur 3a

Anordning til bestemmelse af sædets referencepunkt

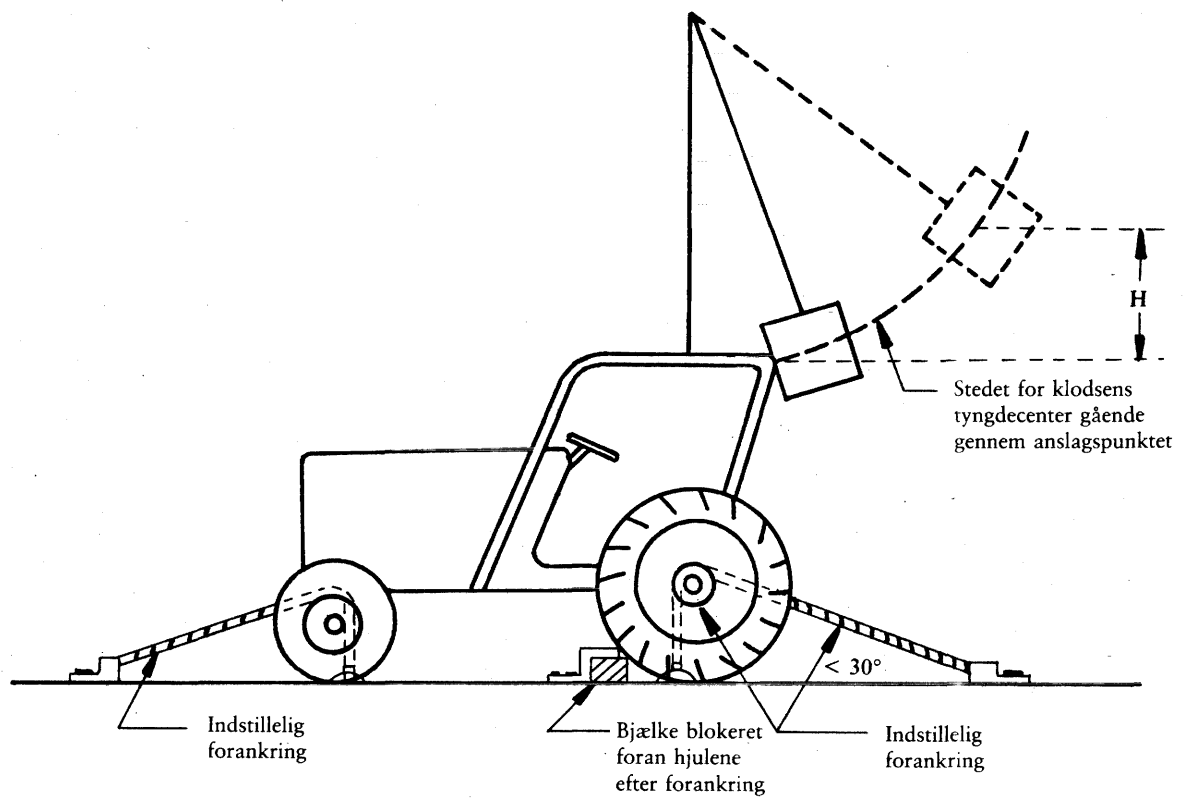
Figur 3b

Metode til bestemmelse af sædets referencepunkt

Figur 4

Pendulklovs med ophængskæder eller ståltove

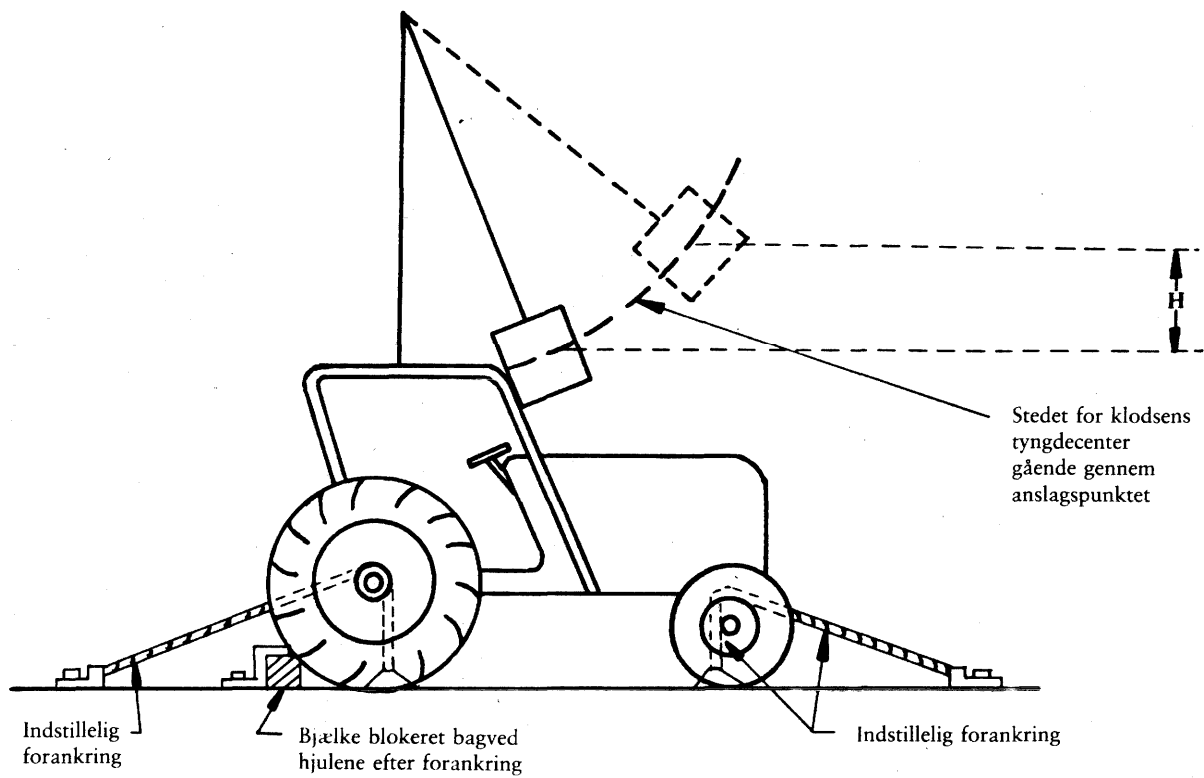

Figur 5

Slagprøve bagtil

Bemærkning:

Tegningen af førerværnet er kun vist for at illustrere opstillingen og dimensionerne. Den angiver ikke krav til førerværnets konstruktion.

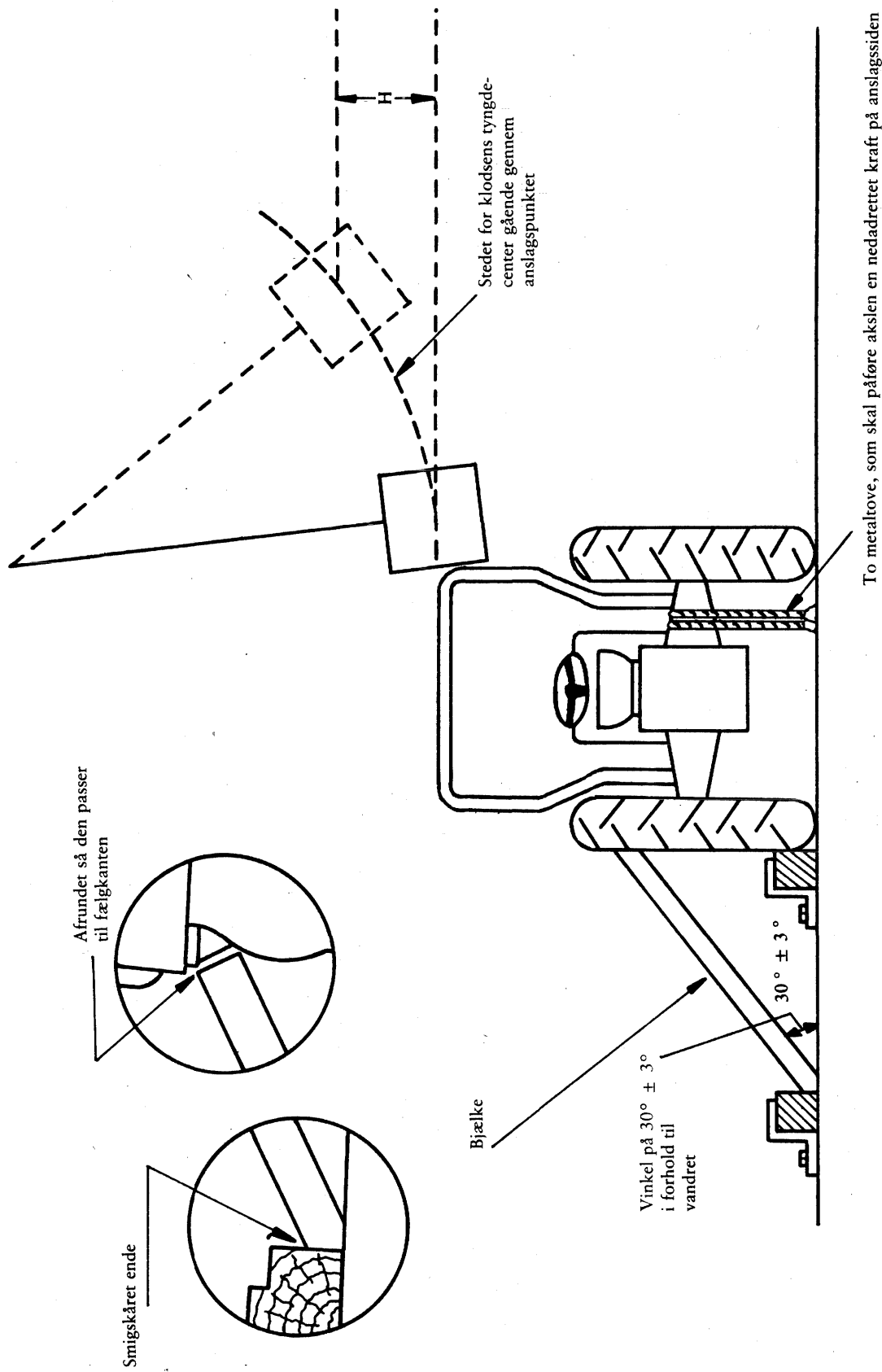

Figur 6

Slagprøve fortil

Bemærkning:

Tegningen af førerværnet er kun vist for at illustrere opstillingen og dimensionerne. Den angiver ikke krav til førerværnets konstruktion.

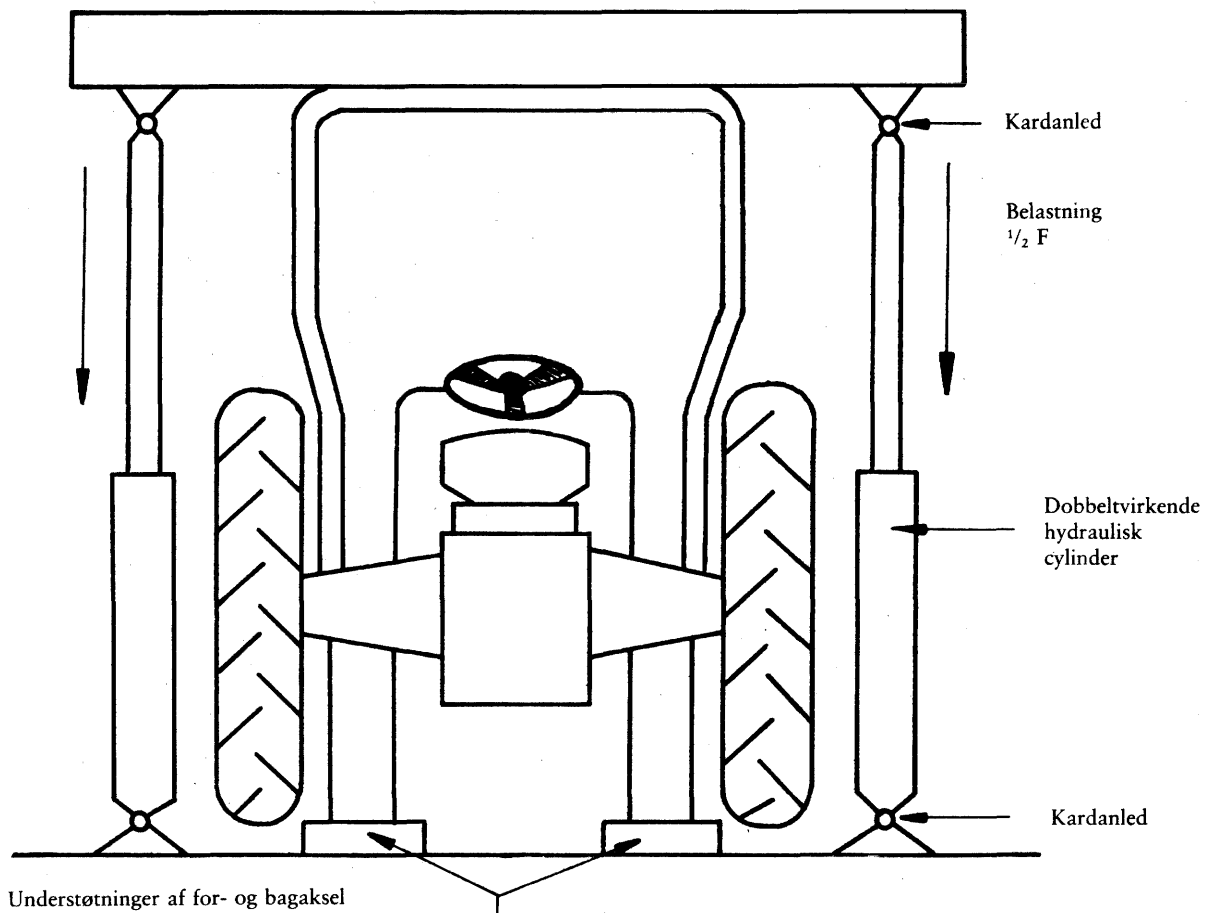

Figur 7

Slagprøve på siden

Bemærkning:

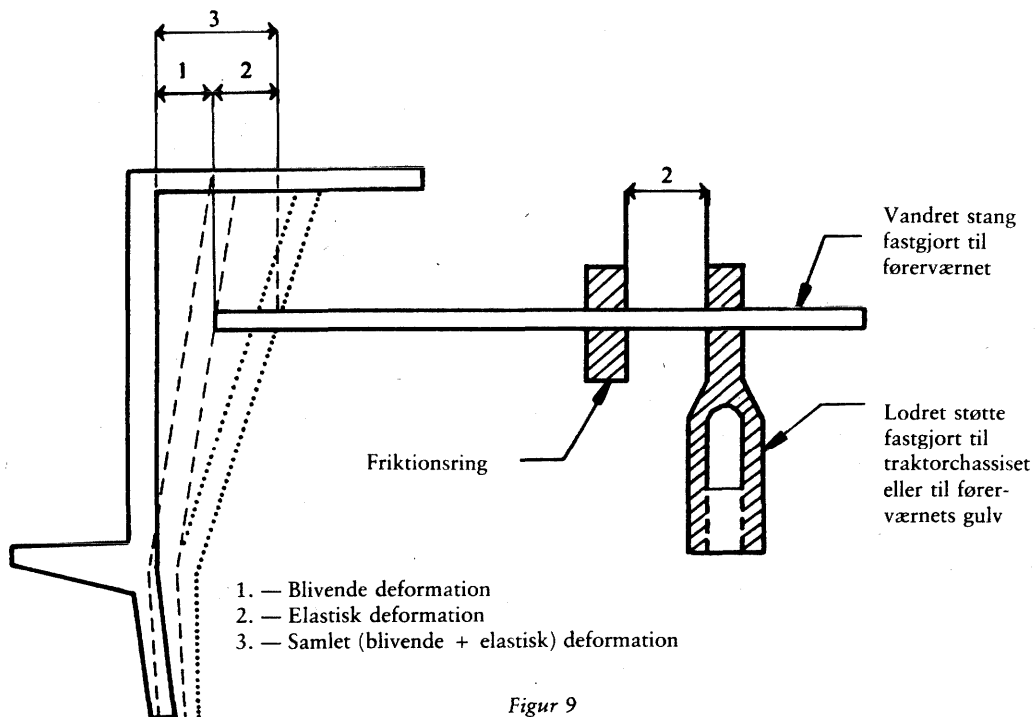
Tegningen af førerværnet er kun vist for at illustrere opstillingen og dimensionerne. Den angiver ikke krav til førerværnets konstruktion.

Figur 8
Trykprøve

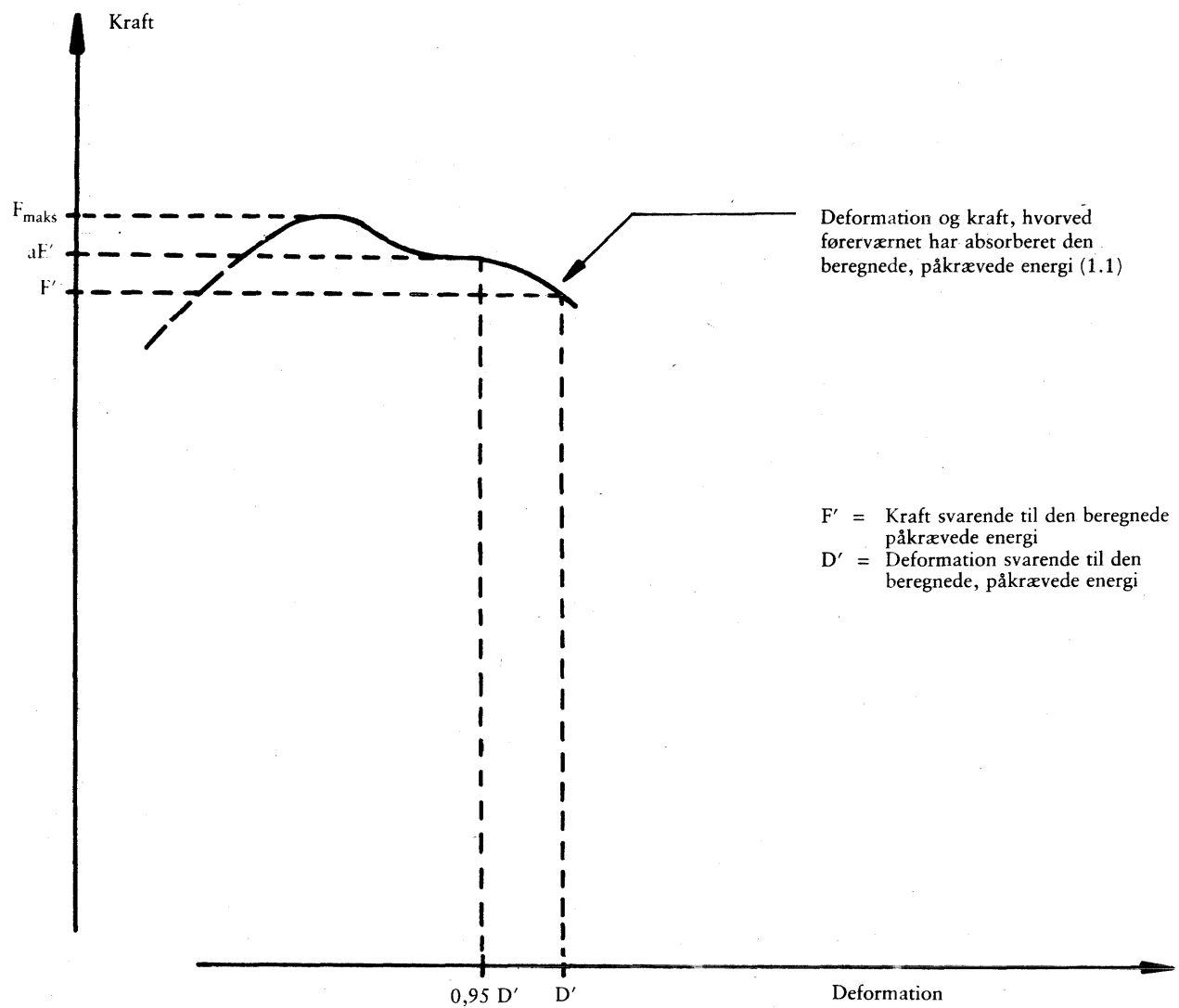
Bemærkning:

Tegningen af førerværnet er kun vist for at illustrere opstillingen og dimensionerne. Den angiver ikke krav til førerværnets konstruktion.

Figur 9

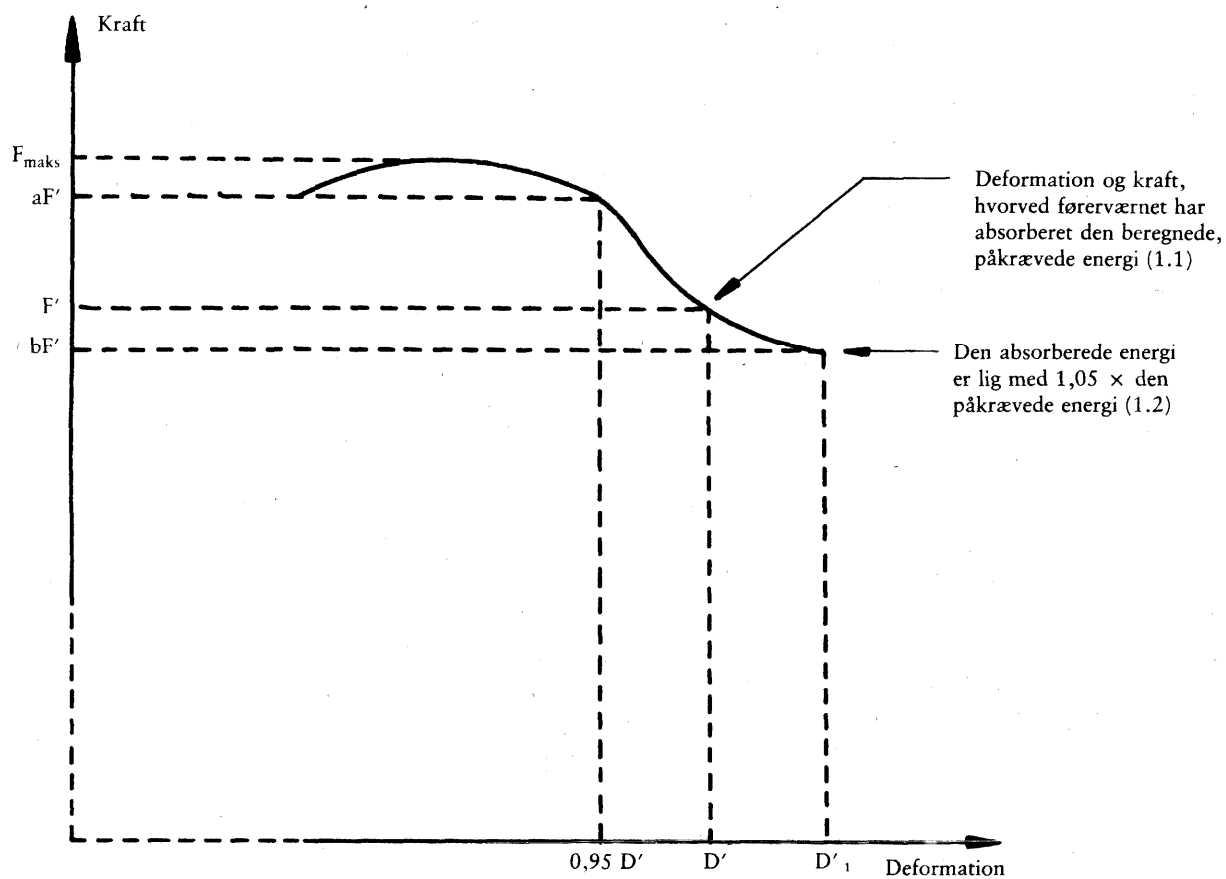
Eksempel på apparat til måling af den elastiske deformation

1. Punkt aF' afmærkes svarende til $0,95 D'$.
- 1.1. Overbelastningsprøve er ikke nødvendig, da $aF' < 1,03 F'$.

Figur 10a

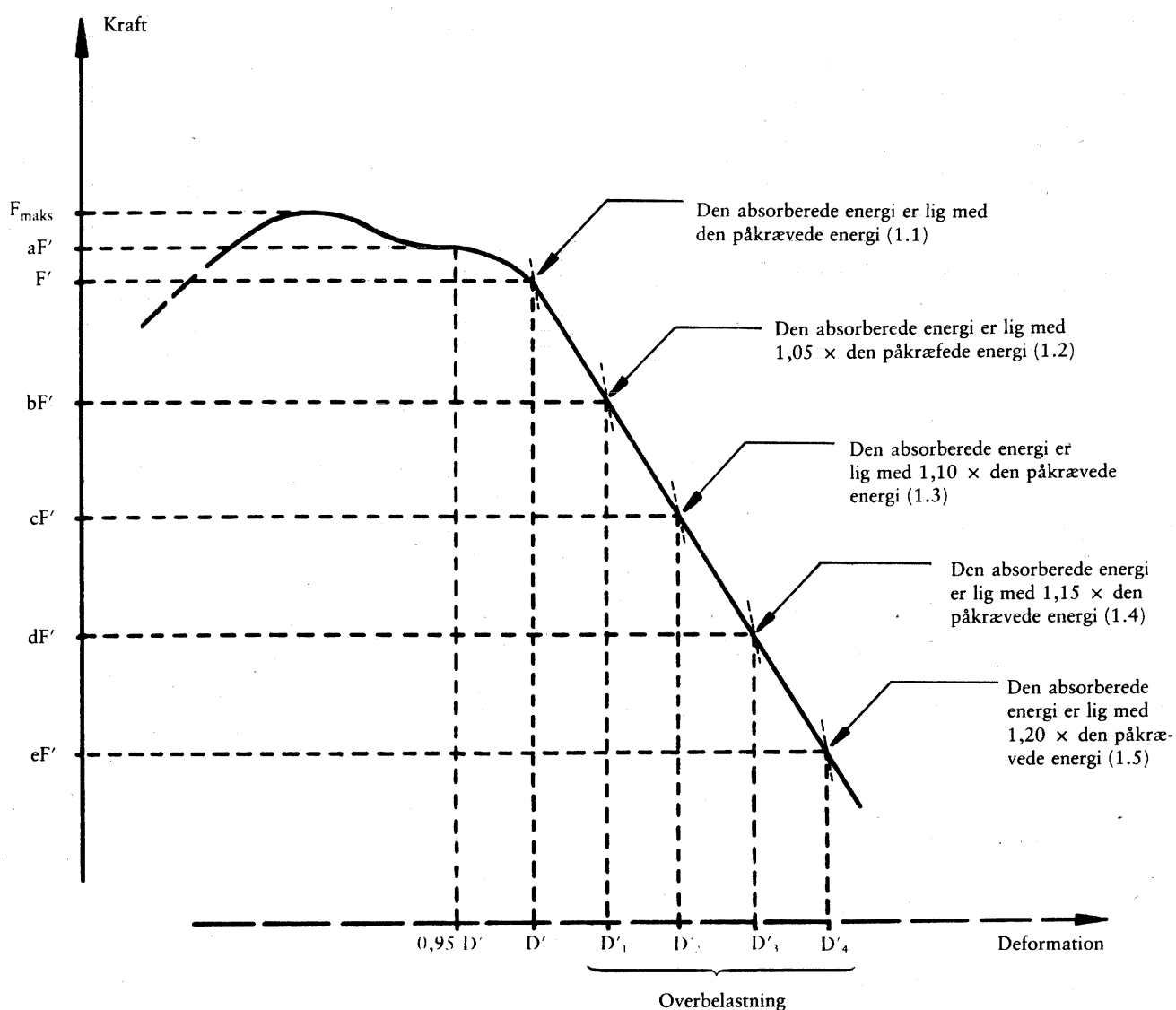
Kraft/deformationskurve
Overbelastningsprøve er ikke nødvendig

1. Punkt aF' afmærkes svarende til $0,95 D'$
- 1.1. Overbelastningsprøven er nødvendig, da $aF' > 1,03 F'$
- 1.2. Overbelastningsprøven er tilfredsstillende, da $bF' > 0,97 F'$ und $bF' > 0,8 F_{maks}$

Figur 10b

Kraft/deformationskurve
Overbelastningsprøve nødvendig

1. Punkt aF' afmærkes svarende til 0,95 D'.
- 1.1. Overbelastningsprøve er nødvendig, da $aF' > 1,03 F'$.
- 1.2. $bF' < 0,97 aF'$, overbelastningsprøven må fortsættes.
- 1.3. $cF' < 0,97 bF'$, overbelastningsprøven må fortsættes.
- 1.4. $dF' < 0,97 cF'$, overbelastningsprøven må fortsættes.
- 1.5. Overbelastningsprøven er tilfredsstillende, da $eF' > 0,8 F_{maks}$.

Bemærkning:

Såfremt F på noget tidspunkt falder under $0,8 F_{maks}$, afvises førerværnet.

Figur 10c

Kraft/deformationskurve
Overbelastningsprøven skal fortsættes

BILAG V

EKSEMPEL

PÅ RAPPORT VEDRØRENDE AFPRØVNING FOR EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSE AF FØRERVÆRN (BAGTIL MONTERET BESKYTTELSSEBØJLE ELLER FØRERHUS) MED HENSYN TIL STYRKEN AF DETTE OG AF DETS FASTGØRELSE PÅ TRAKTOREN

Førerværn	
Fabrikat og type	
Traktor	
Fabrikat	
Type- og handelsbetegnelse	dynam./statisk ⁽¹⁾
Prøvemethode	

Prøveanstaltens navn

EØF-komponenttypegodkendelse nr:

1. Førerværnets fabrikat eller handelsmærke og dets type:

2. Navn og adresse på fabrikanten af traktor eller fabrikanten af førerværn:

3. Navn og adresse på eventuel befuldmægtigede for fabrikanten af traktor eller fabrikanten af førerværn:

4. Specifikation for den traktor, på hvilken prøvningerne er udført

4.1. Fabrikat eller handelsmærke:

4.2. Type- og handelsbetegnelse:

4.3. Serienummer:

4.4. Traktorens masse uden ballast, med førerværn monteret, uden fører: kg

4.5. Akselafstand/inertimoment ⁽¹⁾: mm/kgm² ⁽¹⁾

4.6. Dækdimensioner: for
bag

5. Udvidelse af EØF-komponenttypegodkendelse til montering på andre traktortyper

5.1. Fabrikat eller handelsmærke:

5.2. Type- og handelsbetegnelse:

5.3. Traktorens masse uden førerværn monteret, uden fører: kg

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

- 5.4. Akselafstand/inertimoment ⁽¹⁾: mm/kgm² ⁽¹⁾
- 5.5. Dækdimensioner: for
bag
6. **Førerværnets specifikationer**
- 6.1. Hovedtegning af såvel førerværn som dets montering på traktoren
- 6.2. Fotografier af fastgørelsesdetaljer set fra siden og bagfra
- 6.3. Kortfattet beskrivelse af førerværnet, herunder af konstruktionsmåden, fastgørelsen, beklædningen, afgangforholdene, muligheden for nødudgang polstring og forholdsregler til imødegåelse af vidererulning og enkeltheder vedrørende opvarmning og ventilation
- 6.4. *Dimensioner*
- 6.4.1. Højden af tagets dele over sædets referencepunkt: mm
- 6.4.2. Højden af tagets dele over gulv/fodplade: mm
- 6.4.3. Førerværnets indvendige bredde målt 900 mm over sædets referencepunkt: mm
- 6.4.4. Førerværnets indvendige bredde målt over sædet i højde med rattets centrum:
..... mm
- 6.4.5. Afstand fra rattets centrum til højre side af førerværnet: mm
- 6.4.6. Afstand fra rattets centrum til venstre side af førerværnet: mm
- 6.4.7. Mindste afstand fra ratkransen til førerværnet: mm
- 6.4.8. Bredde af døråbninger:
foroven mm
på midten mm
forneden mm
- 6.4.9. Højde af døråbninger:
over gulvet/fodpladen mm
over øverste trin mm
over nederste trin mm
- 6.4.10. Største højde af traktor med førerværn monteret: mm
- 6.4.11. Største bredde af førerværn: mm
- 6.4.12. Vandret afstand fra sædets ryglæn til førerværnets bagside målt i en højde af 900 mm over sædets referencepunkt: mm
- 6.5. **Materialedata og kvalitetsangivelse med henvisning til normer:**
- Hovedbøjle (materiale og dimensioner)
- Fastgørelse (materiale og dimensioner)
- Beklædning (materiale og dimensioner)
- Tag (materiale og dimensioner)
- Indvendig polstring (materiale og dimensioner)
- Bolte i beslag og fastgørelse (kvalitet og dimensioner)

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

7. Afprøvningsresultater

7.1. Slag/belastnings- og trykprøvning ⁽¹⁾

Slag/belastningsprøver ⁽¹⁾ udført på venstre/højre side bagtil ⁽¹⁾, på venstre/højre side fortil ⁽¹⁾ og på venstre/højre side ⁽¹⁾. Referencemasse anvendt ved beregning af slag/belastningsenergi ⁽¹⁾ og tryk kg

De for disse afprøvninger opstillede krav om brud og revner, om største øjeblikkelige deformation og om det frie område er opfyldt/ikke opfyldt ⁽¹⁾.

7.2. Deformationer målt efter afprøvningserne

Blivende deformation:

bagtil: til venstre mm

til højre mm

fortil: til venstre mm

til højre mm

til siden:

foran mm

bagpå mm

taget nedad:

bagpå mm

foran mm

Forskellen mellem største øjeblikkelige deformation og blivende deformation under slagsideprøve: mm

8. Rapportens nummer:

9. Dato:

10. Underskrift:

⁽¹⁾ Det ikke gældende overstreges.

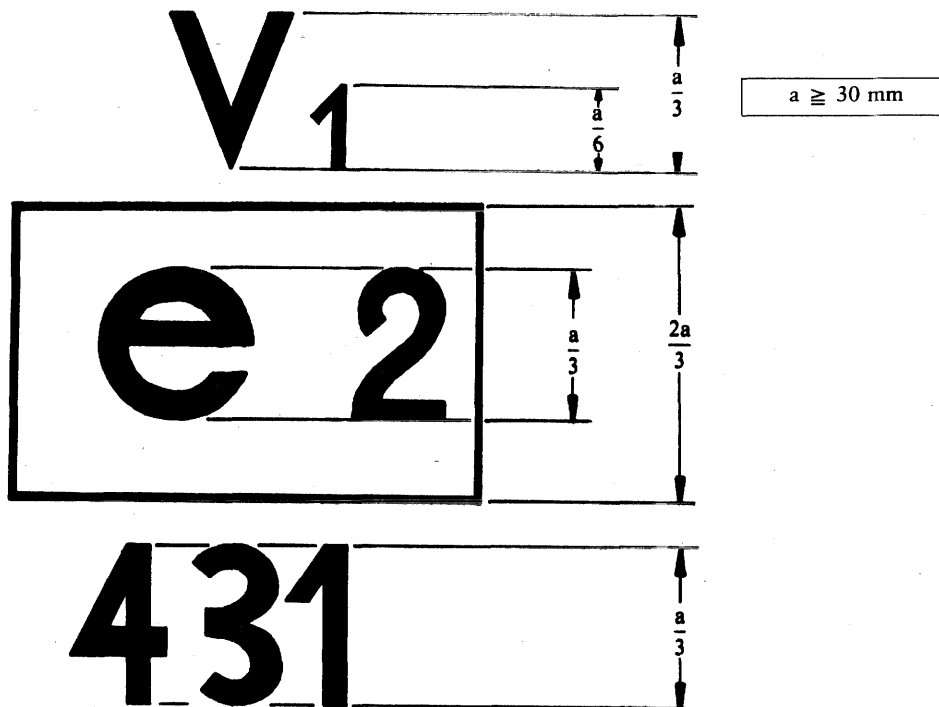
BILAG VI

MÆRKNING

EØF-komponenttypegodkendelsesmærket består af:

- et rektangel, i hvilket der er anbragt et bogstav »e« fulgt af kendingsnummer eller en gruppe bogstaver for det land, som har meddelt typegodkendelsen:
 - 1 for Tyskland,
 - 2 for Frankrig,
 - 3 for Italien,
 - 4 for Nederlandene,
 - 6 for Belgien,
 - 9 for Spanien,
 - 11 for Det forenede Kongerige,
 - 13 for Luxembourg,
 - 18 for Danmark,
 - IRL for Irland,
 - EL for Grækenland,
 - P for Portugal;
- et komponenttypegodkendelsesnummer, som svarer til nummeret på den EØF-komponenttypegodkendelsesattest, som er udstedt for førerværnets styrke og styrken af dets fastgørelse på traktoren, anbragt på et vilkårligt sted og i nærheden af rektanglet;
- bogstaverne V eller SV, alt efter om det drejer sig om en dynamisk (V) eller statisk afprøvning (SV), efterfulgt af tallet 1, der viser, at der er tale om et førerværn i henhold til dette direktiv.

Eksempel på EØF-typegodkendelsesmærke

Tegnforklaring:

Den anordning, som bærer det viste EØF-typegodkendelsesmærke, er et styrt sikkert førerværn (bagtil monteret beskyttelsesbøjle eller førerhus), som har undergået en dynamisk prøve, og som er bestemt til en smalsporet traktor (V1), der er EØF-typegodkendt i Frankrig (e2) under nummer 431.

BILAG VII

EKSEMPEL PÅ EØF-KOMPONENTTYPEGODKENDELSES-ATTEST

Myndighedens navn

Oplysning vedrørende meddelelse, nægtelse, inddragelse eller udvidelse af EØF-komponenttypegodkendelse for førerværn med hensyn til styrken af dette og af dets fastgørelse på traktoren

Typegodkendelsesnummer:
 udvidelse ⁽¹⁾

1. Førerværnets fabrikat eller handelsmærke og dets type:
2. Navn og adresse på fabrikanten af førerværnet:
3. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle befuldmægtigede:
4. Mærke, type og fabrikat af den traktor, hvortil førerværnet er beregnet:
5. Udvidelse af EØF-komponenttypegodkendelse til montering på traktor(er) af følgende type/typer og evt. handelsbetegnelse(r):
- 5.1. Masse uden ballast som defineret i punkt 1.4 bilag II overstiger ikke ⁽²⁾ den ved prøvningen benyttede referencemasse med mere end 5%.
- 5.2. Fastgørelsesmetode og monteringspunkter er/er ikke ⁽²⁾ identiske.
- 5.3. Alle komponenter, der tjener som støtte for førerværnet er/er ikke identiske.
6. Fremstillet til EØF-komponenttypegodkendelse den:
7. Prøveanstalt:
8. Afprøvningsrapportens dato og nummer:
9. Dato for meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-komponenttypegodkendelse ⁽²⁾:
10. Dato for udvidelsens meddelelse/nægtelse/inddragelse af EØF-komponenttypegodkendelse ⁽²⁾:
11. Sted:
12. Dato:
13. Følgende dokumenter, der er forsynet med ovenfor nævnte godkendelsesnummer, er vedlagt denne attest (f. eks. afprøvningsrapport). Disse dokumenter tilsendes de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder, såfremt de udtrykkeligt anmoder herom:
14. Eventuelle bemærkninger:
15. Underskrift:

⁽¹⁾ Angiv i påkommende tilfælde om det drejer sig om første, anden osv. udvidelse af den oprindelige EØF-komponenttypegodkendelse.

⁽²⁾ Det ikke gældende overstreges.

BILAG VIII

FORSKRIFTER FOR EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSE

1. Begæring om EØF-standardtypegodkendelse af en traktor med hensyn til styrken af førerværnet og af dets fastgørelse på traktoren skal indsendes af traktorfabrikanten eller af dennes befuldmægtigede.
2. Til den tekniske tjeneste, som er ansvarlig for afprøvningen for standardtypegodkendelse, indleveres en traktor med behørigt godkendt førerværn og tilhørende fastgørelse; denne traktor skal være repræsentativ for den traktortype, som søges godkendt.
3. Den tekniske tjeneste, der er ansvarlig for afprøvningen for standardtypegodkendelse, kontrollerer, om den godkendte type førerværn er beregnet til montering på den type traktor, for hvilken der begæres standardtypegodkendelse. Den kontrollerer især, om førerværnets fastgørelse svarer til den, der er blevet kontrolleret i forbindelse med EØF-komponenttypegodkendelsen.
4. Indehaveren af en EØF-standardtypegodkendelse kan begære udvidelse af denne til at gælde for andre førerværnstyper.
5. De kompetente myndigheder udsteder denne udvidelse på følgende vilkår:
 - 5.1. den nye type førerværn og dennes fastgørelse på traktoren er blevet EØF-komponenttypegodkendt;
 - 5.2. det nye førerværn er konstrueret til montering på den type traktor, hvortil udvidelse af EØF-standardtypegodkendelsen begæres;
 - 5.3. fastgørelsen af førerværnet på traktoren svarer til den, der er blevet kontrolleret i forbindelse med EØF-komponenttypegodkendelsen.
6. Et skema som vist i bilag IX skal vedlægges EØF-standardtypegodkendelsesskema for hver standardtypegodkendelse eller udvidelse af standardtypegodkendelse, som udstedes eller nægtes udstedt.
7. Hvis begæring om EØF-standardtypegodkendelse af en traktortype indsendes samtidig med begæring om EØF-komponenttypegodkendelse af en type førerværn beregnet til den traktor, for hvilken der begæres EØF-standardtypegodkendelse, finder punkt 2 og 3 ikke anvendelse.

BILAG IX

EKSEMPEL

Myndighedens navn

PÅ BILAG TIL EØF-STANDARDTYPEGODKENDELSESSESKEMA FOR TRAKTORTYPE MED HENSYN TIL FØRERVÆRNETS STYRKE (BAGTIL MONTERET BESKYTTELSESBØJLE ELLER FØRERHUS) OG STYRKEN AF DETS FASTGØRELSE PÅ TRAKTOREN

(Artikel 4, stk. 2, og artikel 10 i Rådets direktiv 74/150/EØF af 4. marts 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer)

EØF-standardtypegodkendelsesnummer:
 udvidelse (1)

1. Traktorens fabrikat eller handelsmærke:
2. Traktorens type og handelsbetegnelse:
3. Traktorfabrikantens navn og adresse:

4. Navn og adresse på fabrikantens eventuelle befuldmægtigede:

5. Førerværnets fabrikat eller handelsmærke og dets type:
6. Udvidelse af EØF-standardtypegodkendelsen til at gælde for følgende førerværnstype/førerværnstyper:
7. Traktoren indleveret til EØF-standardtypegodkendelse den:
8. Prøveanstalt, som er ansvarlig for kontrol med overensstemmelsen for EØF-standardtypegodkendelsen:
9. Afprøvningsrapportens dato:
10. Afprøvningsrapportens nummer:
11. EØF-standardtypegodkendelse med hensyn til førerværnets styrke og styrken af dets fastgørelse til traktoren er udstedt/nægtet udstedt (2):
12. Udvidelse af EØF-standardtypegodkendelse med hensyn til førerværnets styrke og styrken af dets fastgørelse til traktoren er udstedt/nægtet udstedt (2):
13. Sted:
14. Dato:
15. Underskrift:

(1) Angiv i påkommende tilfælde, om det drejer sig om første, anden osv. udvidelse af den oprindelige EØF-standardtypegodkendelse.

(2) Det ikke gældende overstreges.